

SEVGİ

DÜNYASI

ŞUBAT 2016 Sayı: 566 Fiyat: 8 TL

İYİ BİR İZ OKUYUCUSU OLABİLMEK
UFOLAR ve TEKNOLOJİLERİ
KARANLIĞIN İŞLEVSİZLİĞİ

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy, /İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 8 TL
Yıllık Abone: 90TL
Yurt Dışı: 110 TL

İÇİNDEKİLER

Arınmanın Gereği ve Yolları 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Hz. Süleyman ve
Yeryüzü Cinleri 9
Ahmet Kayserilioğlu

Gerçeğin Gözcüsü ve Sevginin Sözcüsü
Erich Fromm 14
Güngör Özyiğit

Cimrilik 23
Nihal Gürsoy

Ufolar ve Teknolojileri 30

Yaprağın Gizemi 32
Derleyen: Yücel Aksoy

İyi Bir
İz Okuyucusu Olabilmek 37
Nihal Gürsoy

Karanlığın İşlevsizliği 42
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Bizi Sevgisinden Vareden tarafından verilen tüm nimetlere, yapılan tüm kayırmalara, korunmaya, sağlığa ve berekete, O'nun tarafından en güzel yerlerde barındırılmaya, hep hayırla çevrili olup kötülerden ve kötülüklerden, saygısızlardan ve saygısızlıktan uzak tutulduğumuza şükrederiz. Bütün bunların hayatımızda eğitimiz ve yükselmemiz için yerli yerinde, tam zamanında ve kararında bizlere sunulduğunu anlamamız ve değerlendirmemiz için geçmiş günlerimize bakmamız yeter aslında. Çünkü O'ndan bize yalnız hayır gelir, iyilik ve sevgi gelir.

Gerçek şükredenlerden olmamız için bir sonraki adım, şükredenlerin çokluğu için çalışmaktır. Evimize gelen konuklarımız memnun ayrılınsınlar, gönülleri ve bedenleri en güzel ve hayırlı nimetlerle doysun isteriz. Komşularımız “iyi ki komşu olduk sizinle desinler” isteriz. Hayatımıza giren insanlar mutlu olsun, evcil hayvanlarımız iyi bakılsın ve sevilsin, diğer tüm canlılar varedildikleri şartlarda sıkıntı çekmesin diye uğraşırız. Çünkü biliriz, insanları üzmenin, hayvanları eziyetle ezmenin, doğayı değiştirmenin mazereti olamaz. Bizi Sevgisinden Vareden bunlar için bir neden sunmaz bize. O durmadan hayrımıza vareder, verir çünkü. Hayırdan ve iyilikten uzak her işi biz yaparız; sebep netice yasalarına göre gider, gelir, birbirimizle uğraşıp durur, yuvarlanıp dururuz. Ta ki artık bu döngülerden usanıp dışına çıkmak için kesin karar verme zamanı gelinceye kadar. O zaman yavaş yavaş hayrımıza dönüp duranı, buram buram kokanı hissetmeye, duymaya ve görmeye başlarız. İşte o zaman her ânımız şükürle dolar. Şımarık çocuklardan olmayı başarmışsak hayatımıza tevazu, sükûnet, sadelik ve o güne kadar tatmadığımız sevgi gelir. Çünkü tüm canlıları, insanları, onların hayırna olacak şekilde, beklentisiz ve neşeyle sevmekteyizdir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

*"Yollara sular dökün.
Ortada kendinizden
başka kimse koymadan
kendi kendinizle cenge
girin."*

*"Hükmetmek
istiyorsanız, önce
kendinizi fethedin ki
asıl fatih odur. Aksi
halde köle olursunuz.
Nefsinizi kontrolden
vazgeçmeyin."*

*Arınmak, hazlardan,
arzulardan vazgeçmek
değil, basit hazların ve
arzuların yerine, daha
yüksek hazları ve
arzuları koymaktır.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Arınmanın Gereği ve Yolları

ARINMAK GEREKLİ MİDİR?

Toplumsal problemlerin öne geçtiği ve öncelikle ele alındığı günümüzde acaba kişisel problemler değerini kayıp mı etti? Ve toplumun yükselmesi, acaba kişinin de arınmasını sağlar mı? Bu iki sorunun cevabı birbirini tamamlar ve bizi gerçeğe daha aydınlık bir şekilde götürmüş olur.

Toplumlar kişilerden kurulu olduğuna göre, toplumun problemi kişinin de problemidir. Ve toplumun probleminin çözülmesi dolaylı olarak kişiyi de etkiler şüphesiz. Fakat bunun yanında tek tek kişilerin de ele alınması, onların da yükseltilmesi gereklidir. Şöyle bir misal, verelim: Bir şehre su sağlamak ve herkesin evinde suyu akıtmak toplumsal bir problemi çözmek olur. Ama bu tek tek kişilerin temiz olmasını sağlamaya yetmez. Evinde şakır şakır sıcak ve soğuk su aktığı halde günler ve haftalar-

ca yıkanmayan kişiler çoktur. Onlar ya yıkanmaya alışmamışlar, ya yıkanmanın faydalarını öğrenmemişler, ya da tembelliklerini yene-memektedirler. Öyleyse kişinin temiz olabilmesi için suyu akıtmaktan başka bir de ona sık yıkanma zarureti benimsenmek icap eder. Ama hiç su olmazsa, o zaman sık yıkananlar bile yıkanamazlar.

Şimdi buradan ikinci sorumuzun cevabına geçebiliriz. Toplumun yükselmesi kişinin yükselmesi için elverişli bir ortamı hazırlar, ama bizzat onun yükselmesi yine kendi gayret ve çabalarıyla olacaktır.

Yıkanmak nasıl vücudumuzun kir ve pisten kurtulmasını sağlıyorsa, ölmüş dış derilerin atılıp altından taze derinin çıkmasına yol açıyorsa ve aynı zamanda deri mesamatlarının (gözeneklerinin) açılıp deri teneffüsünü ve ter çıkmasını kolaylaştırıyorsa, arınmak da iç benliğimizin temizlenmesi

demek oluyor. İç benliğimizin, yani ruhumuzun temizlenmesi bir takım geri istek, arzu ve meyillerden kurtulması demektir. O geri istek ve meyiller küçüklükten, çevreden veya geçmiş hayatlarımızdan kazandığımız şeylerdir. Yeni bilgi seviyemizde, düşünce ve bilgilerimizde onlar uymuyor ve geriye çekiyor bizi. Ama onlardan kurtulmadan da daha ileri gidemiyoruz. Ve aklımızın daha doğru ve daha üstün dediği yeni bilgileri ruhumuz benimseyip tatbik edemiyor (uygulayamıyor).

ARINMANIN ZARURİLİĞİ

Öyleyse yeni realitelere uyabilmek için eski realitelerden kurtulmak, yani arınmak bir zarurettir. Arınmanın ikinci zarureti de dünyada bulunuşumuzun gayesine bağlıdır.

Dünyada neden, bulunuyoruz; neden yaşıyoruz ve niçin gelmişiz? Eğer "Aman niçin yaşarsak yaşayalım, ben yaşamama bakarım,

ötesini düşünmem" diyen umursamazlardan isek böyle bir sorunun anlamı kalmaz. Ama biliyoruz ki öyle umursamazlar karanlıkta yürüyen körler gibidir. Onlar her an bir engele çarpmak ve bir çukura düşmek kaderiyle karşı karşıyadır.

Düşünen ve gerçekleri gören insan gittiği ve gideceği yolun hedefini, nereye varacağını araştırır ve o yolda neden bulunduğunu düşünür. Ancak o zaman hedefe yürümesi hızlanır ve yersiz bocalamalardan, düşmelerden ve ıstıraplardan önceden korunmuş olur.

Dünyada yaşamamızın gayesi tekâmüldür. Ve tekâmül gerçekleştiği sürece biz huzur ve mutluluk içinde oluruz. Tekâmül ya da olgunlaşma, görgü; tecrübe, bilgi ve bunların kazandırdığı kudretler yönünden daha üst durumlara ulaşmaktır.

Arınmak tekâmülün içe dönük, ruha dönük bir safhasıdır ve tekâmül gibi zaruridir.

ARINMAK NASIL GERÇEKLEŞİLİR?

Arınmak, eskilerin deyimi ile nefsi terbiye etmek, yani insanın kendi kendini düzeltmesi nasıl olacaktır?

Eski dinlerde, meselâ Budizm'de: "İnsanın bütün felâketi ve ıstırabı, bedene bağlanmaktan ve bedeni arzuları duymaktan doğmaktadır" inancı hâkimdir. Ve diyorlar ki: "Istıraplardan kurtulmanın yolu arzularımızı yok etmektir. Gönlümüz neyi istiyorsa onu yapmamak ve vermemek gerekir." Sonradan gelen dinlerde bu katı prensipler yumuşatılmış, ama zamanla yine nefsi terbiyenin yegâne yolu olarak arzuları körletmek metodu benimsenmiştir. Bunun için perhizler yapmışlar, mağaralara ve odalara kapanmışlar oruçlar tutmuşlardır. Dünyadan el çekerek nefislerini terbiye etmeye çalışmışlardır.

Bir başka metot olarak da nefsi kötüleme, arzulara lânetler etmek, taşla-

mak, arzuları şeytanın aldatmaları olarak nitelemek yolunu tutmuşlardır. Nefsi terbiye için nefsi kötüleme ve ona nefes aldırtmamak ve nefis denilen yılanın başını ezmek tek çıkar yol olarak görülmüştür.

Nefis nedir ki onun başı ezilecektir? Ona "iç benliğimizden gelen arzular topluluğudur" dersek en doğru, en açık ve kısa tarifi yapmış oluruz. Öyleyse nefsin başının ezilmesi, arzuları yapmamak, yerine getirmemek ve hattâ onları kötüleme ve onlara hiç yüz vermemektir. Yani arzuyu doğmadan boğmaktır. Peki, arzuyu yapmamakla ve onu kötülemele biz gerçekten ondan kurtulmuş mu oluyoruz? Hayır, kurtulmuş olmayız, belki kurtulmuş görürüz ve kendimiz de aldanarak öyle sanabiliriz. Ama onlar şuur altına itilmiş arzular halinde orada dışarı fırlamak için fırsat beklerler. Bazen de değişik tepkiler ve hastalık tezahürleri halinde gizlenmiş,

maskelenmiş olarak ortaya çıkarlar. Burada bir hikâye anlatmadan geçemeyeceğim.

BİR HİKÂYE

Vaktiyle adamın biri arınmak ve ermişler sınıfına ulaşmak için dünyadan el etek çekmeye karar veriyor. Yakınlarına: "Bundan böyle ben bu dünyayı terk eden kişi olacağım, sizden ricam bana her gün bir tas mercimek çorbası getirmenizdir. Ölmeyecek kadar yemem gereklidir" diyor ve gidiyor bir mağaraya kapanıyor, orada hep nefisini kötülüyor, hep Allah'a ibadet ediyor ve bir tas çorbadan başkaca bir şey yemiyor. Böylece yıllar geçiyor. Yıllardan sonra bir gün dışarıda güneşlenirken mağaranın üstünde, tüller giyinmiş çok güzel bir genç kızın tehlikeli şekilde dolaştığını görüyor. "Acayip, bu kız ne arar burada" demesine kalmıyor, ayağı

kayarak mağaranın önüne düşüyor kız. Adam merakla koşuyor onu yerden kaldırıyor, bir yerine bir şey olup olmadığına bakıyor. Kızı, bayılmış halde kucığında içeri taşıyor, yüzünü ıslatıyor, ayılmasına yardım ediyor. Ayıldıktan sonra da kızla konuşuyorlar, saatler ilerledikçe aralarındaki dostluk ilerliyor. Nihayet olacak en son şey de oluyor. İşte o zaman kız onun karşısına dikiliyor: "Bana bak ahbab" diyor. "Ben seni denemek için vazife ile gönderildim. Görüyorsun ki sen nefisini yenmiş ve arınmış değilsin. Âlemi de, kendini de aldatıp durma artık. Burada tembel tembel oturmakla arınılmaz. Var git insanların arasına karış! Senden beklenen hizmetleri

yap,

iyilik et, bilgini artır, gönlündeki sevgiyi artır!.. Burada içten ve dıştan daha fazla kuruma!. " Bunları söyledikten sonra gözden kayboluyor.

ARZU NEDİR ve ARZUDAN KURTULMAK GEREKLİ MİDİR?

Arzuların baskıda tutulmasının ve şuuraltına itilmesinin bazı hastalıkları meydana getirdiğini söyledik. Bunun ikinci zararı da

tekâmül yolunda ayağa devamlı bir bağ oluşudur. Tekâmülde arzuların kopmak zorlamayla olmaz, onların değersizliğini görerek olur. Eğer değersizliği görülüp o yöndeki arzuların sıyrılınmamış da, ya çevrenin zoruyla ya da bize ait olmayan bilgilerin tesiriyle kötü görülerek susturulmuşsa, ilk fırsatta o arzular önümüze dikilecek demektir. Bir zayıf anımız veya bir ayartıcı etken bize bütün perhizleri bozdurup, koyduğumuz suni engelleri yıktırılacaktır.

Öte yandan arzuları başıboş bırakmak, onları kontrol etmemek ve dizginlememek de bizi arzularımızın kölesi haline getiriyor. Ve tabii tekâmülümüzü yavaşlatıyor, Öyleyse ne yapacağız? Bunun ikisinin ortasını nasıl bulacağız ve arzularımızdan nasıl kurtulacağız?

Bu soruların cevabını vermek için önce nefsanî arzu nedir? Ve bu arzudan kurtulmak gerekli midir? Onu araştıralım.

Nefsanî arzular ruhun maddeye bağlanmasından doğan, maddeye veya bedene ait istekler, dileklerdir. Onların tatmini bir ölçüde bize haz vermektedir. Yemek, içmek, cinsi yaklaşma isteği, kişiliğini ortaya koymak için şan, şöhret, para isteği, çevrenin takdir ve alkışını toplamak isteği, rahat ve boş oturma isteği, eğlenmek, gezmek, disiplinli bir düşünceden, öğrenmeden kaçma isteği, hiçbir zahmete girmeden yaşama isteği vs. gibi şeyler nefsanî arzularımızı topluca göz önüne sererler. Görülüyor ki bunların birçoğu dünyada yaşamamızı mümkün kılan isteklerdir. Ve bunların tatmin edilmesi bir ölçüye kadar bizim için bir zarurettir. Yemek yemeden yaşayamayız, ama bütün işi gücü bırakıp sabahtan akşama kadar yemek yemek de hem sağlığımızla, hem de dünyadaki tekâmülümüzle bağdaşmaz. Keza cinsi yaklaşma bir ölçüye kadar tatmini zaruri olan bir ihtiyaçtır. Ama hayatımızın gayesi olacak ve

sabahtan akşama peşinde koşulacak bir ihtiyaç gibi görüldüğü anda hem sağlığımıza hem de tekâmülümüze engel olmaya başlar. Keza kişiliğimizi ortaya koymamızla ilgili isteklerimiz de bizim insanlar arasında başarıya ulaşmamızı, bir vazife yapabilmemizi ve tekâmül etmemizi sağlar. Ama bunlar gayeleştirildiği anda şahıs kendi kişiliği, gururu ve egosu için başkalarını hor görmeye, ezmeye başlar ki, bu da, başkalarının ona cephe almaları ve engel olmaları neticesini doğurur. Yani bir kaç yünden birden o şahsın tekâmülü kısıtlanmış olur.

O halde arzularımızı en faydalı ölçü ve seviyede tutmasını bilmemiz gereklidir. İnsanlar bu ölçüyü çoğu zaman bulamıyorlar. Bazen şu yünden, bazen de bu yünden aşırıya kaçabiliyorlar. Bu da onların tecrübesizliklerinin sonucu oluyor. Aşırı gitmenin zararlı neticelerini göre göre en uygun ölçüyü buluyorlar.

Aslında tekâmülümüze ve dünya hayatımızın devamına vasıta olan bu istekleri gaye haline getirmek bizim bilgilerimizin noksanlığından oluyor. Bilgilerimizi bazen başkalarının tecrübe ve bilgileri ile de tamamlayabiliyoruz.

EN DOĞRU YOL ve METOD NEDİR?

Duyduğumuz haz ve elemeler davranışlarımıza yön veriyor. Elemden kaçıyor ve hazza koşuyoruz. Arzularımızın tatminini istemek de onların verdiği hazza koşmaktır. Bu durumda arzulardan kurtulmak, onların verdiği hazdan mahrum olmayı göze almak anlamına geliyor. Hâlbuki tekâmül demek mahrumiyetlere değil, daha büyük imkânlara koşmak demektir. Yani biz hazlardan mahrum olacak değiliz, tersine daha büyük daha yüksek, derinliği ve genişliği daha fazla olan hazlara gideceğiz. Bunu misallerle açıklayalım. Gezmek ve eğlenmek bize haz verir ve bu kolayca elde edilebilecek

bir hazdır. Öyle yapmayıp da oturup bir şey okumak, bir şeyler öğrenmek ve bilgiyi artırmak ilk bakışta mahrumiyete girmek gibi görünür. Ama öğrenmenin tadını almış, her adımda insana kattığı kudreti ve görüş ufkunu genişlettiğini görmüş bir kişi için, bu mahrumiyet değil, bilâkis en büyük kazanç ve en büyük hazdır. Öğrenmenin tadını almış kişi için sokaklarda avare dolaşmak, boşuna zaman harcamaktır ve tatsız tuzsuz bir şeydir.

İyilik ve hizmet etmenin tadını almış bir kişi için her şeyi kendisine harcamak, yalnız kendi nefsi için çalışmak körlük ve gafilliktir. İnsanlara sevgi göstermenin, sevgiden kanatlar takarak gönüllere girmenin ne büyük hazlar ve mutluluklar verdiğini görmüş bir kişi için yalnız cinsi haz ile yetinmek ne zavallılıktır!...

Şu açıklamadan sonra arınmak için tutacağımız yolu ve uygulayacağımız metotları daha kolaylıkla

çizebiliriz.

1. Arzularımızı zorla engellemek ve baskı altında tutmak yerine bir yandan onları makul bir ölçüde tatmin ederken, bir yandan da daha yüksek isteklere ve hazlara doğru yönelmek icap ediyor. Yasaklar bazen istekleri kamçılaman bir etki yaparlar. Bu tarz davranışla, o tehlike de önlenmiş oluyor. Yüksek seviyedeki hazlara yönelebilmek için önce onların basit hazlardan daha büyük ve derin olduğunu öğrenmek icap eder. Bir de o hazları ucundan kenarından bir parça tatmak gerekir.

Yalnız şurası bir gerçektir ki yüksek hazlara ulaşmak gayret ister, tembelliği bir uçtan yenmeye çalışmak ister ve kendisiyle beraber başkalarını da düşünmek ister. Bu sebeple o yüksek hazlara yürümek kararını vermek, o kararı vermek için de o yüksek hazı öğrenmek, ona gitmenin gerekliliğini idrak etmek icap eder. Kararı verdikten sonra da uyuşukluğa kayıvermeyi

önleyecek bir uyanıklık içinde olmak gerekir. Bu uyanıklığı ve devamlı aktif olmayı, varacağımız büyük haz ve mutlulukları düşünmek, tembelliğin vereceği hazzın bir süre sonra eleme döndüğünü hatırlamak ve o hazzın esasen çok küçük olduğunu idrak etmek sağlayacaktır.

2. Devamlı bilgiyi artırmak, insanı hem mutlu eden, hem hazların en büyüğünü veren, hem de arınmasını kolaylaştıran baş faktördür. Bilgileri arasında köprüler kurarak, sistemli bir şekilde bilgilerini artıran kişi her yönden kudretli olur, daima sayılan, sevilen ve başa geçen kişi olur. Bizim Celselerimiz'de denildiği gibi: "Reislik bilgidedir, rahatlık iyiliktir:"

Bilgi seviyesi yükselen kişinin, zevkleri de, hazları da yükselir ve dünya görüşü genişlediği için basit zevkler içinde boğulup kalmaz. Tahsilli demiyorum, gerçek bilgili kişi diyorum. Öğrenmek için okuyan, edindiği bilgileri enine boyu-

na düşünen ve onları ruhuna benimseten kişi bu arada ruhunu da yükseltmiş ve arıtmış olur.

3. Kendini bir işe, bir vazifeye ve bir hizmete bağlayıp severek çalışan, işine eserine gönlündeki sevgiyi ve heyecanı katan kişi için çalışmak hazların ve mutlulukların en büyüğünü verir. Hele işinden başkalarını faydalandırmak, emeğinin mahsullerini çevresine dağıtarak, başkalarına hizmet etmek, insanları mutlu etmek ona daha da büyük hazlar verir. İyilik ve yardım, herkesin hakkını korumak başlı başına büyük hazlardır.

4. Yaratana inanmak, O'na bağlanmak, gönlünde O'na yer yapmak ve O'nun eserlerini ve kullarını da aynı şekilde sevmek hazların bir büyük kapısını da insanın önüne açar.

5. Yükselmiş, arif (bilgili) kişilerin meclislerinde bulunmak, onların sohbetlerini dinlemek, onlara bağlanarak gösterdikleri yolda gitmek veya eserlerini oku-

arak bir süre onların peşinde gitmek de arınmayı kolaylaştıran metotlardan birisidir.

Öz olarak diyebiliriz ki: Arınmak, hazlardan, arzularından vazgeçmek değil, basit hazların yerine yavaş yavaş daha yüksek hazları ve arzuları koymaktır. Dünyada yaşamamızı normal ölçüde devam ettiren arzularımız her zaman makul bir ölçüde olacak ve giderilecektir. Asla zorlamalara gitmeyeceğiz. Daha üst arzu ve hazlara geçebilmek için de bilgimizi artıracğız, üstün hazların tadını tadacağız, kendimizi bir işe ve bir hizmete bağlayacağız, iyilik ve yardımların ipliğini bukeceğiz, onların hazzını duyacağız. Bilen kişilerin peşinden gideceğiz. Onların bilgilerini devamlı düşüneceğiz. Ve Yaradan ve O'nun kullarına gönlümüzde yer yapacağız. Böylece kolaylıkla, hiç zorlanmadan, arınmış, yepyeni ve tatlı bir metotla yüksek arzu ve hazlara ulaşmış oluruz.

Gülyüzlülerden İbretler: 27

Hız. Süleyman ve Yeryüzü Cinleri

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

SABÂ MELİKESİ BELKİS

Cinler konusuna gelmeden önce, Süleyman'ın omuz başında giden o esraren-giz kuş Hüdühüd'ün aldığı gizli bir ilâhi talimatla Süleyman'dan izin almadan yola çıkıp, Yemen'deki Sabâ Melikesi Belkıs'ın ülkesine gidişinde üzerinde duralım şimdi. Kuş orada gördüklerini şöyle anlatır Kuran'da:

*** Hüdühüd çok geçmeden geldi: "Ben" dedi "senin görmediğın bir şey gördüm ve Sabâ'dan size gerçek bir haber getirdim. Ben onlara hükümdarlık eden bir kadın buldum. Kendisine her şey verilmiş ve büyük de bir tahtı var. Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp Güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, onlara işlerini süslemiş de onları doğru yoldan çevirmiş. Bu yüzden yola gelemiyorlar. Göklerde ve yerde gizlenenini açığa çıkaran ve gizlediklerini, açığa vurduklarını bilen Allah'a secde etmeleri gerekmez miydi?" (27/22-25)*

Peygamber Süleyman bunun Allah'ın bir işareti olduğunu anladı ve hemen Belkıs'a bir mektup yazmaya başladı. Mektubunda

önce Rahman ve Rahim olan Allah'ın adını anıyor, sonra da tehditkâr bir ifadeyle hiçbir direnişte bulunmadan ve büyüklük taslamadan Müslümanlar olarak Kudüs'te kendilerini beklediğini açık ifadelerle dile getiriyordu. Hüdühüd zaten yolu biliyor ya, taşıdığı bu mektubu uzun yolları aşarak Belkıs'ın sarayına bırakıverdi. Belkıs zaten önceden Süleyman'ın insanüstü güçlere sahip bir kral olduğundan haberdardı. Şimdi de bunun bir kanıtını görüyordu. Hem mektubun bu esraren-giz gelişini hem de içeriği, akıllı ve açık gönüllü melikeyi çok etkilemişti. Ama kavmi ne diyecekti buna? İnce bir diplomasıyla olan biteni, ileri gelenlerle enine boyuna tartıştı. Onlar melikeye uyacaklarını, ne karara varırsa onu aynen uygulayacaklarını bildirdiler. Belkıs önce çok değerli hediyeler gönderip Süleyman'ı yatıştırmayı denedi ama nafiye. Elçiler hediyelerle beraber gerisin geri ülkelerine döndüler. Tek çareleri kalmıştı, Süleyman'ı ziyaret etmek. Zaten bu bilge kralı çok merak ediyorlar onun sözünün eri olduğuna, kıllarına dokunmayacağına da güveniyorlardı. Süleyman mademki onları Güneşe tapmaktan vazgeçirip, âlemlerin rabbi tek Allah'a ibadet

etmelerini istiyor, öyleyse bu esrarengiz mektubun yanı sıra çok daha büyük bir mucize, bir delil göstermesi gerektiğini de anlamıştı. Kuran bunu şöyle anlatır:

*** Süleyman kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?" Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim." Kendinde Kitaptan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: "Ben onu sana gözünü açıp kapayınca kadar getiririm." Derken Süleyman tahtı yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu: "Rabbimin lütfündandır bu." (27/38-40)*

Belkıs'dan önce tahtı gelmişti ülkesine. Mucize çok büyüktü. Ama işin içine biraz da düşünce payı, dikkatlerini ölçme tuzağı koymak gerektiğini düşündü Süleyman. Ve tahtı biraz değiştirmelerini söyledi adamlarına. Ama Belkıs buna rağmen yanılmadı, tahtını tanıdı. Süleyman'ın sarayındaki güzellikleri de gördükten sonra:

***Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zülmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte âlemlerin rabbi olan Allah'a teslim oluyorum." (27/44)*

Başlarındaki Melikeleri dâhil tüm bir toplumun, gördükleri delilleri değerlendirip, üzerinde düşünüp doğru yolu böyle kısa yoldan bulmaları üzerinde Kuran'da uzun uzun durulması boşuna değil. Çünkü iyi gören gözün, iyi duyan kulağın doğruyu yanlıştan ayırması için yıllara muhtaç olmadığı, icabında saniyelerin bile yeterli olacağı böylece açıklıkla ortaya konmaktadır. İnanmak için kuşkusuz sadece mucizeler yeterli değildir. Onlar kulak vermeyi, üzerinde derin düşünmeyi sağlayan işaret fişekleridir sadece. Sabâ halkı bunun güzel bir örneği olarak belleklere yerleştirilmektedir. Aynı sure içinde anlatılan Musa'ya karşı inançsızlıkta direnen Firavun'un; peygamber Salih'e karşı koyan Semud kavmi ileri gelenlerinin; Lût peygamberin uyarılarını dinlemeyen Sodom-Gomora halkının acı akıbetlerine karşı doğru yolu çabucak bulan Belkıs ve halkı iyi bir örnek oluşturmaktaydı.

TAHTIN TAŞINMASININ PARAPSİKOLOJİK İZAHİ

Bu arada Belkıs'ın tahtının, göz açıp kapayınca kadar Yemen'den Kudüs'e taşınması mucizesi üzerinde biraz durmak istiyorum. Yüce Rabbimiz kendi koy-

Tahtın taşınmasının benzerleri, günümüzde parapsikolojik araştırmalarda artık zaman zaman gerçekleştirilmekte olan bilimsel bir olaydır. "Apor" ismiyle anılan bu ilâhi kanun bazı medyumlar tarafından gerçekleştirilmekte ve izleyenler tarafından hiçbir el çabukluğu marifetiyle açıklanması imkânsız doğal bir olay olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle uzay yolu filmlerinde ışınlanma adıyla çokça kullanılmaktadır. Bu olay tasavvufta "tayyi mekân" adıyla anılmaktadır.

Özellikle 19. yüzyılın ikinci yarısında, pozitif ilimlerde en ileriye gitmiş bilim adamlarının huzurunda bu deneylerin pek çoğu oluşturulmuş, onları ikna etmiş, yazdıkları

kitaplarda bunu içtenlikle ortaya koymuşlardır. Bu konuda daha çok bilgi edinmek isteyenlere Werner Keller'in "Parapsikoloji" isimli kitabını tavsiye ederim.

OLAN BİTENDEN HABERSİZ CİNLER

Cinlerin göze görünmeyen manevi varlıklar olduğunu bilen birisi, Süleyman'ın ordusuyla karıncalar vadisine giderken, askerlerinin arasında cinlerin de bulunduğunu Kuran'ın Neml sûresi 17. âyetinde okuyunca şaşar kalır. Aynı sûrenin 39. âyetinde cinlerden bir ifritin, yani hilebaz, güçlü, becerikli, tuttuğunu koparan bir cinin Melikenin tahtını çabucak getirmeye talip olduğunu duyunca şaşkınlığı daha da artar. Aslında şaşırmakta haklı. Çünkü normal

duğu kanunları çiğnemekte değildir mucizeler göstererek. Bize mucize olarak görünenler aslında O'nun henüz hiçbirimizin bilmediği, bazen de ancak çok bilgili nadir kişilere bir lûtufluk olarak öğrettiği yüce kanunlarıdır. Doğrudan Yaradan veya bu öğretilen kişiler mucizeler sergileyip gözler önüne sererler. İleride Deccâl gibi, kendini ilâh diye tanıttak kara kalpli birine; insanlara bir sınav olsun diye O'nun gizli sırlarının öğretileceği Hz. Muhammed'in hadislerinde bizlere bir uyarı olarak bildirilmektedir. Yani aslında mucizeler iki tarafı keskin bir kılıç gibidir. Dediğim gibi, aklı düşünceye davet eden, kulak vermeyi sağlayan bir ön ihbardır sadece mucizeler. İnanmamız için bize sunulan bu meyvelerin yararlı mı, zehirli mi olduğunu tayin etmek, doğruyu yanlıştan ayırmak için derin düşüncelere dalmak kesinlikle gerekmektedir.

şartlarda göze görünmeyen, gizli varlıklardır onlar. Cin kelimesinin anlamı da budur zaten. Ancak materyalizasyon olaylarından haberdar olan, öte âleme göçmüş yakınlarının zaman zaman geçici bedenlere bürünüp kendilerine görüldüğüne tanık olmuş kişiler, bu şaşkınlığı yaşamaz. Hele bir de parapsikolojik deneylerde trans uykusundaki medyumların bedenlerinden çıkan ektoplazmanın dışarda şekilden şekle girerek, geçmişte aramızda yaşamış, şimdi öte âlemde bulunan ünlü birinin bedeninin şeklini aldığını, fotoğraflarının bile çekildiğini gören kişiler niçin şaşsın ki?!.. 19. Yüzyılın ikinci yarısında Talyum elementini bulan, kendi adıyla anılan tüpleri icat eden ünlü İngiliz bilim adamı Sir William Crooks, misafirlerin huzurunda 20 yıl boyunca bu deneyleri yapıp durmuş, aldığı sonuçları dergisinde yayınlamıştı. Bu deneylerde eski bir kraliçenin bedenlenip görüldüğünü, çekilen fotoğraflarının şimdi de elimizde olduğunu bilen biri ışınal bedenlere sahip göze görünemeyen cinlerin, zaman zaman maddi bedenlere bürünüp insan gibi iş gördüğüne inanmakta güçlük çekmez. Ancak cinler bunu izin alarak ve yüce âlemin güçlü varlıklarının yardımıyla yapabilirler sadece.

Süleyman cinleri sadece ordusunda değil, ağır imalat işlerinde de kullanıyordu:

***Cinlerden öylesi vardı ki Rabbinin izniyle onun önünde iş yaparlardı. Onlardan hangisi buyruğumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine tattırırdık. Onlar Süleyman için kaleler, heykeller, havuzlar kadar geniş leğenler, yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı...*

Sonunda Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun öldüğünü değneğini yiyen bir ağaç kurdu ancak onlara göstermişti. Süleyman yere yığılınca açıkça anlaşıldı ki, eğer cinler Gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı. (34/12-14)

Süleyman ölmüş halde uzun süre bastonuna dayanmış dururken, cinler olan bitenden habersiz, o eziyetli işlerde habire çalışıyorlar. Tâ ki baston kırılıp yere yığılinceye kadar. Âyette bu olay anlatılıp çok önemli bir saptama yapılıyor. Cinler olayların derinliğinden, gayp haberlerinden asla bilgi sahibi değiller. Gözlerinin önündeki Süleyman'ın ölümünden bile nice sonra haberleri oldu.

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in de cinlere Kuran okuması emredildiğinden onlarla bir görüşmesi olmuştur. Cin sûresinde kendi hayatları ve düşüncelerini peygamberle paylaşırlar. Onların da bizler gibi iyi ve kötüyü seçmede özgür oldukları, aralarında hayırlıların yanısıra şerhilerin de bulunduğunu ifade ederler. Kendileri uzay seyahatleri yapabilecek ışınal bedenlere sahip olduklarından, zaman zaman kulak hırsızlığı yaparak yüce Melekler Kurulunu dinlediklerini son zamanlarda bunu yapmalarının engellendiğini de sözlerine eklerler. Bunun nedenini ancak şimdi anlıyorlar. Yeni bir peygamber geldiğinden ortalığı yalan yanlış sözlerle karıştırmaları diye yapılmış bu. Onların gaybı bilmedikleri buradan da anlaşılıyor. Hz. Muhammed kaç yıldır Mekke'de peygamberlik ettiği halde onlar bundan habersizler.

Cinlerin ileri gelenlerinden olduğundan, melekler kuruluna katılmış İblis Tanrı'nın emrine karşı gelerek Âdeme secde etmemiştir. Aslında bu secdenin anlamı, insanlara zorlu sınavlarında destek olmak, yardım etmek anlamıydı. İblis buna uymasa da Yaradan yine de bizden önce yeryüzünde hayata başlamış olan cinleri bununla görevlendirmişti. Peki, bari onlar bunu becerebildiler mi? Bizim Celselerimiz'de bundan şöyle söz edilir:

**** “İnsan, birbirine kötü bakmayı öğrendiği günden beri O'nu unuttu. Ve o günde bile, insanın yanında olanlar, onun hayrı için varedilmiş olanlar, kardeşin kardeşe düşman olduğunu gördüler de, onlar da düşmanlık için yardım eder oldular. İşte onların suçu bile insanındır aslında. Siz bir gün O'na döneceksiniz mutlak. İşte bunda şüphe yok. Siz bir gün yalnız O'ndan geldiğinizi, iyice bileceksiniz mutlak. İşte o gün yakındır.”**

CİNİN EVRENSEL ANLAMI

Kuran'da: "Ey cinler ve insanlar topluluğu" diye başlayan âyetler vardır. Yani Kuran sadece insanlara değil cinlere de öğüt olarak gönderilmiştir. Ancak aşağıdaki âyette Kuran'ın sadece dünyadaki cinlere değil, âlemlerdeki bütün akıl sahibi manevi varlıklara da hitap ettiği açıklıkla ortaya konuyor:

**** İşte bunlardır kendilerine kitap, hükmetme gücü ve peygamberlik verdiklerimiz.**

Şimdi şu insanlar bütün bunları inkâr ederlerse biz bunları inkâr etmeyecek bir topluluğu onların yerine geçiririz. İşte böyleleri Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve şöyle söyle: "Ben şu yaptığuma karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sadece bütün âlemlere bir öğüttür." (6/89-90)

Öyleyse "Ey cinler" hitabının sadece yeryüzündeki görünmeyen, gizli varlıklara değil, evrenin her tarafındaki akıl sahibi tüm manevi varlıklara ait olması gerektiği ortaya çıkıyor. Bunun doğrulamasını Elmalılı Hamdi Yazır'ın Kuran tefsirinin 5382. Sayfasındaki cin kelimesinin yorumundan anlıyoruz. Bu açıklamalardan örtülü, gizli anlamına gelen cin kelimesinin sadece yeryüzü cinlerini değil, evrendeki melekler dâhil akıl sahibi tüm manevi varlıkları kapsadığını anlıyoruz. Son olarak bu yorumların ışığında Bizim Celselerimiz'den aktaracağım aşağıdaki mesaj Kuran'daki "Ey cinler" hitabının ne kadar geniş bir kapsamı olduğunu bizlere düşündürmektedir.

**** “Hani O, zaman zaman size gönderdiklerinde sizden başka olan varlıklara da hitap eder ve söylediklerinin onlara da lâzım olduğunu bildirir ya... Hani siz bir türlü "Kimlerdir, nelerdir?" der de, bulamazsınız. İşte onlar kesin biliniz ki, sizden çok uzaklarda, başka dünyalarda yaşayanlardır. Çünkü O'nun kitabı âlemlere aittir. Ve o bilemedikleriniz ve mutlaka sizin aranızda zaman zaman bir rüzgâr gibi dolaşırlar!..**

Gerçeğin Gözcüsü ve Sevginin Sözcüsü

Erich Fromm

Güngör Özyiğit, Psikolog

“Yapmaya Giden Yol, Olmaktan Geçer” Lao Tsu

1 958 yılında "The Mike Wallace Show" da Wallace, Erich Fromm'la 2 saat süren bir röportaj yapar. Ve onu bir yandan Freud'dan bu yana en önemli psikanalist, diğer taraftan Ruslarla bir arada barış içinde yaşamının

savunucusu olarak, iki yaşamı olan bir adam olarak tanıtır. Fromm bu değerlendirmeyi keyifle dinledikten sonra kendi yaşamını ve etkinliklerini şöyle tanımlar: "İlk önce psikanaliz konusunda bilgili bir klinisyen, ikinci olarak siyasi eylemci,

üçüncü olarak sosyal eleştirmen, dördüncü olarak akademisyen, beşinci, olarak da toplumu bilgilendirmeye kendisini adanmış bir yazar... "Biz onu "Yaşam sevgisi koçu" ve "Sevginin Sözcüsü" olarak tanımlayabiliriz.

Fromm kendisini insanlık için küresel misyonu olan biri olarak görüyordu. Konuşmaları, yazıları ve davranışları hep buna yönelikti. Siyasi eylemci olarak savaşırsız bir dünya hayal ediyordu. Bu hemen olmasa da, karşılıklı bir silâhsızlanma sağlanabilirdi. Bu çalışmalarıyla Kennedy'yi etkiledi. Hattâ onunla bir telefon görüşmesi yaptığı bile söylenir. O sayede Rusya ile silâhlarda karşılıklı indirim gerçekleşir.

ZORLU BİR YAŞAM

Erich Fromm, 1900 yılında Frankfurt'ta hasta bir annenin ve ilgisiz bir babanın tek evladı olarak Yahudi bir ailede dünya gelir. 30'lu yaşları Hitler rejimine denk düşer. Ne var ki Fromm hayatın bu meydan okuyucu zorluklarını zarafetle aşmasını, krizleri fırsata dönüştürmesini bilir.

Doğduğu şehir Frankfurt'ta bir Yahudi olarak yaşarken, 1. Dünya Savaşı'nda yerel bir gymnasium'da öğrenci olan Fromm, aşırı milliyetçilikten bunalmış olarak dünya barışı peşine düşer ve kendini hümanist (insancı) olarak değerlendirir.

Çocukluğunda esaslı bir Talmud eğitimin-den geçer. 1918'den sonra Heidelberg'de psikoloji, felsefe ve sosyoloji eğitimi görür. 1922'de ünlü sosyolog Weber'in yanında

felsefe doktorasını tamamladıktan sonra 1922 - 26 yılları arasında Münich'te Tıp ve Berlin Psikanaliz Enstitüsünde psikanaliz konusunda eğitim görür. Öylece psikanaliz ve sosyal araştırma konularında doçentlik unvanını kazanır. 1930'da Adorno, Horkheimer ve Marwie gibi tanınmış isimlerin bulunduğu Frankfurt Okulu'na katılır. O arada Güney Almanya Psikanaliz Enstitüsü'nün kurucuları arasında yer alır.

Hitler rejimi ve Yahudi kırımını, 1934 yılında onu göçe zorlar. Yeni vatan olarak kendisine Amerika'yı seçer. 1934 - 39 yılları arasında New York'ta Sosyal Araştırmalar Enstitüsü'nde, sonra da Colombia Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapar. Daha sonraları Michigan ve Yale Üniversitelerinde psikanaliz üzerine dersler verir.

Özetle Fromm, zorlu aile ve sosyal koşulların üstesinden gelirken, kendi dönemine ve daha sonraya da katkılarda bulunuyordu.

20. y.yılın ortalarındaki on yıllarda savaşın hiçbir şeyi çözmeyeceğini ve nükleer savaşın hepimizin sonu olacağını defalarca söyledi ve yazdı. Buna rağmen sorun hâlâ sürüyordu. Savaş yine anlaşmazlıkları çözmek için kullanılan yegâne araç. Nükleer silâhlar hızla çoğalıyor: yerleşik süper güçler, haydut devletler ve terörist gruplar... hepsi silâhla yaşamaya fazlasıyla istekliler. Bu durumda hedef, yaşam sevgisinin ve herkesin kendi yaratıcı potansiyelini fark etmesinin sağlandığı şefkatli bir sağlıklı toplum oluşturmaktır. Fromm bunu şöyle tanımlıyordu: "İnsanın gelişimi, bütünlüğü, onuru ve özgürlüğü üzerine

bindirilen bir düşünce ve duygu sistemidir bu. Herhangi bir şeye doğru bir araç değil, insanın kendi içinde bir amaçtır. Bir birey olarak değil de, tarihi bir katılımcı olarak aktif olma kapasitesidir. Ve her insanın kendi içinde tüm insanlığa taşıdığı gerçeğidir.

ÖZGÜRLÜKTEN KAÇIŞ

Fromm'a göre özgürlük, modern insanın bağımsızlığını sağlamış ve ona aklını kullanma olanağını vermiştir. Fakat aynı zamanda onu diğer insanlardan soyutlayarak yalnız ve güçsüz hale getirmiştir. Bu durumda insan, özgürlüğün sorumluluğundan kaçarak yeni bağlar, bağımlılıklar, boyun eğmeler oluşturmuş ya da özgürlüğü olumlu anlamda değerlendirerek kendi özünü gerçekleştirmeye yönelmiştir.

Fromm'un "Özgürlükten Kaçış" kitabı, özgürlüğü her yönüyle irdeler.

Özgürlük, eğer bireyin yetilerini alabildiğince geliştirme olanağı bulması ise, sabahtan akşama sadece geçimini sağlamak için çalışan insan özgür sayılabilir mi? Onun kendine, gelişimine ayıracağı vakit var mıdır ki, yetilerini -şayet körelmemişse- olabildiğince geliştirebilirsin? Böyle bir düzende insan ekonomik çarkın dışı durumuna indirgenmiş, kendi özüne yabancılaşmıştır. İnsanca güçlerini geliştirmek şöyle dursun, bütün gün çalışmasına karşılık karnını bile doğru dürüst doyuramaz duruma düşürülmüştür.

İnsanın asıl amacına, yani özgürleşmesine yabancılaşma, sermaye sahipleri için de

geçerlidir bir bakıma. Onlar da daha çok üretim, daha çok kazanç tutkusunun körüklediği bir ortamda, servetlerini yitirmemek, rakiplerine ezilmemek, servetlerine servet katmak uğruna bütün güçlerini seferber etmektedirler. Tüm emeklerini mala, mülke, paraya dönüştürmektedirler. Geriye kalan az buçuk zamanda ise, paranın elde edebileceği kolay ve bayağı zevkler içinde ömür tüketmektedirler. Oysa özgürlük, mallaşan insanın silkinip insanlaşmasıdır. Fromm, çağımızda insanın içinde bulunduğu bu çıkmazı ironik bir şekilde şöyle tanımlar:

"Sırf para kazanmak için kazanma arzusu, İlkçağ bilgelerine ve ortaçağ azizlerine akıldışı görünüyordu; tıpkı bunların mevcut olmaması hâlinin, modern düşünce tarafından akıldışı olarak nitelenmesi gibi. Kapitalizmde ekonomik faaliyet, başarı ve maddi kazançlar gaye halini almışlardır."

Fromm, batının kapitalist piyasa ekonomisine ve hem de bürokratik komünist devlete alternatif olarak "demokratik ve insancıl sosyalist" bir "üçüncü yol" önerir. O, insanlığı bir bütün olarak "tek dünya" veya "insanlık ailesi" olarak düşünür.

FROMM'UN KADINLARI

İlk eşi Frieda kendisinden on bir yaş büyüktür, psikiyatrist ve psikoterapisttir. Fromm, Frieda'nın psikanalizini yaptığı sırada ona ilgi duyar ve evlenir. Frieda onun bakımını sağlar, psikanaliz eğitimini finanse eder, klinisyen olarak gelişimine büyük ölçüde katkıda bulunur. Ne var ki, sorunlu ve çocuksuz bir evlilikleri olur.

*Frieda Fromm Reichmann
(1889-1957)*

ikisinin de tanıdığı bir psikiyatrist olan Groddeck'e giderler. Groddeck çifte "Fromm'un Frieda'dan ayrılmasının en iyisi olduğu gerçeğini inkâr etmesine karşılık olarak hastalığın bir çeşit psikosomatik bir uzlaşma" olduğunu açıklar. Verem, çok sorunlu olan ilişkilerinin bir belirtisiydi. Hastalık bulaşıcı olduğundan Frieda, iyileşme döneminde onu ziyaret etmesine ve sık sık yazışmalarına rağmen, bir daha aynı çatı altında yaşamazlar. Erich, kendi

Karen Horney (1885-1952)

1931'de o zaman ölümcül bir hastalık olan vereme yakalanır, evinden ayrılarak İsviçre Davos'da tedaviye gider. Karı koca olarak her ikisinin de tanıdığı bir psikiyatrist olan Groddeck'e giderler. Groddeck çifte "Fromm'un Frieda'dan ayrılmasının en iyisi olduğu gerçeğini inkâr etmesine karşılık olarak hastalığın bir çeşit psikosomatik bir uzlaşma" olduğunu açıklar. Verem, çok sorunlu olan ilişkilerinin bir belirtisiydi. Hastalık bulaşıcı olduğundan Frieda, iyileşme döneminde onu ziyaret etmesine ve sık sık yazışmalarına rağmen, bir daha aynı çatı altında yaşamazlar. Erich, kendi başına yemek ve temizlik yapmayı, psikanaliz uygulamasıyla geçinmeyi öğrenir. O arada bireysel özgürlük üstlenmeye hazır

olduğunu hisseder, tâ ki, kendisinden on beş yaş büyük olan bir başka kadının, Karen Horney'in kanatları altına giresiye kadar. Erich, kadınlarda kendini koşulsuz seven bir anne mi arıyordu acaba?

Horney bir doktordu ve kıdemli eğitim analisti olduğu Berlin Psikanaliz Enstitüsü'nin ilk kadın üyesiydi. Horney, Amrikalıları anlama ve onlarla iletişim kurma konusunda Fromm'a yardımcı olur. Evlenmezler ama 1930'lu yılların büyük bölümünde beraber yaşarlar. İlişkileri çalkantılı bir biçimde sürerken 1940'ların başında Fromm, ünlü Afrika kökenli Amerikalı dansçı olan Katherine Dunham'a âşık olur. Irk tabusunun olduğu yıl-

Henny Fromm Gurland

larda bu zenci kadınla yaşamaktan çekinmez. Sonrasında Dunham'ın başka birisiyle evlenmesi üzerine ilişkileri ömür boyu sürecek olan bir arkadaşlığa dönüşür.

Fromm'un ikinci eşi Henny Guriand, bir gazeteci ve fotoğrafçıydı. Fransa'da Vichy rejimine direnirken ciddi şekilde yaralanır ve 1940'larda yatalak olur. Fromm onunla yakından ilgilenir. İklimi iyi gelir umuduyla 1950'de Meksika'ya taşınırlar. Ve Henny orada intihar ederek yaşamına son verir.

Erich Fromm, 3. eşi Annis Freemann, Meksika'da evlendikten kısa süre sonra 1953

kavrayabilir ne de bir başkasını sevebilirdi. Ona göre sevgi bölünmez:

"Eğer bir kişiyi gerçekten seversem, bütün insanları severim, dünyayı severim, yaşamı severim. Çünkü sevgi, kendim de dâhil,

bütün herkese yöneltilen tavrıdır." Sevgi kendini, ötekini ve insanlığı kucaklayan bir duyguydu:

"Bir başka insana karşı sorumluluk, ilgi, saygı, onu tanıma isteği, onun yaşamını kolaylaştırma ve güzelleştirme arzusuydu." Bütün insanlarla birlik olma deneyimiydi. Her birimizin tek ve biricik olduğu, yetenek, görünüm, zenginlik ve bilgideki farklılıklara rağmen, temelde eşit olduğumuz duygusuydu. Fromm bu gerçeği ne güzel dile getirir:

"Eğer bir başka kişiye yüzeysel bakarsam, ancak bizi ayıran farklılıkları görürüm. Ama daha derine iner, onun özüne nüfuz edersem, özdeşliğimizi, kardeş olduğumuz gerçeğini görürüm. Aslında kardeşçe sevgi dıştan dışa değil, özden öze bağlılıktı. Bir kişi, bir başkasının en derinleriyle temas kurduğunda, aynı zamanda kendi merkezi ve kimliği ile de temas kuruyordu."

Fromm nihayet üçüncü eşinde aradığı kadını bulur. Kendisinden iki yaş küçük olan Annis Freemann ile büyük bir aşk yaşar. Ona yazdığı aşk mektupları ünlü "Sevme Sanatı" kitabının temelini oluşturur. 1956 yılında yazdığı bu kitap, dünya genelinde 25 milyondan fazla satar. Hindistan'da manevi bir eğitimden geçen, genç ve güzel bir kadın olan ve ışık saçan Annis'le beraberliği Fromm'un ölümüne dek sürer.

SEVME SANATI

Fromm, eşiyle yaşadığı aşk deneyimi içinde sevginin doğuşuna tanıklık ediyordu: "Sevgi, iki kişi birbirini varlıklarının özüyle yaşadığında, kendilerinden kaçarak değil de, kendileriyle bir olarak birbirleriyle bir olduklarında meydana geliyordu."

Bunun için enerjik, coşkulu, üretken bir kişilik gerekiyordu. Enerji, coşku ve üretkenliği eksik olan kişi ne iç özünü

PSİKANALİST

Fromm deneyimli bir terapist olarak psikanalist ile psikanaliz yaptıran arasında "özden öze bağlılık" ın olduğu bir terapinin yararlı olduğuna inanıyordu. Etkili bir terapi "insani özümüzle bir başka kişinin insani özüne" karşılık vermeyi gerektiriyordu. Terapiyi birlikte yapılan bir dansa benzetiyordu. Ve empati kurmanın önemine değinerek şöyle diyordu: "Analizci, hastayı sadece, hastanın içinde yaşadığı her şeyi kendi içinde yaşadığı sürece anlar."

DUYGUSAL ÜÇGEN

Fromm'un duygusal dünyası dalgalı bir üçgen çizer: Coşku, depresyon ve marjinallik. **Coşku hali** sonsuz mutluluk ve haz, bir kitabı bitirdiğinde, dostlarla ufuk açıcı tartışmalar ve sohbetler yaptığında, lezzetli yiyecekler, eğlence ve kaliteli şaraplar içme gibi etkinliklerde kendini gösterir. Aynı mutluluğu brendi ve puro eşliğinde en sevdiği klasik plakları dinlerken de hisseder.

Duygusal üçgenin ikinci köşesi olan **depresyon (ruhsal çöküntü)** annesinin hastalıklı halinden, umut vadeden genç bir kadının erken ölümünden, bazı hastalarının ve ikinci karısının intiharından kaynaklanır. Ayrıca 1960'ların başlarına kadar nükleer bir savaşın çıkacağı ve insanlığın yok olacağı beklentisi de onda büyük bir umutsuzluğa yol açar.

Duygusal üçgenin üçüncü köşesi olan **marjinallik**, toplumsal durumlarla ilgilidir. Ailesinin mutsuzluklarını hafifletmek için ona sarılmaları, onu aileden soğutur.

1930'ların sonunda Frankfurt Enstitüsü'nden kovulur gibi çıkarılışı, Neo Freudyenler tarafından bile kıyasıya eleştirilmesi, onda bir kenara itilmişlik ve yalnız kalmışlık duygusu doğurur. Ancak dostlarıyla beraberken, büyük aşkı Annis'le vakit geçirirken bu sıkıntıların üstesinde gelir.

DENGELEYİCİLER

Fromm, sürekli ve sık sık değişen ruh halini, bir dizi dengeleyicilerle denetim altına alır Günlük yaşamını disipline eder. Her gün 30 dakika yürür, dört saat yazı yazar, sonra bir saat meditasyon yapar. Öğle yemeğinden sonra klinik çalışmalarına başlar. Akşama doğru da gerekli yazışmaları yaptırarak gününü doldurur.

İkinci dengelemesi, bir konuya odaklanarak gerekli okumaları araştırmaları yapması ve enerjik bir biçimde yazı yazması, yaratıcı bir eylemde bulunmasıdır.

Üçüncüsü, canlı, entelektüel ve sanatçı gruplarla birlikte olmasıdır. Bu da ona neşeli, eğlenceli, mizahlı ve renkli bir sosyal yaşam sağlamaktadır.

En önemli dördüncü dengeleyici, ruhanilikti. Peygamberlerin yaşamı, Talmud, Musevi ve Hıristiyan mistisizmi, Zen Budizmi ona manevi doyum veriyordu. O, ruhaniliğin en güzel ve belirgin örneğini, annenin yeni doğan çocuğuna koşulsuz sevgisinde buluyordu. Yapılacak şey, bu ruhaniliği bütün insan ilişkilerine kadar yaymak ve genişletmekti. Fromm'un kafasındaki ruhanilik, insanın ötesinde ve aynı zamanda insanın içindeydi.

mazsa, bir diktatörün buyruğuna girmeye hazır hâle gelir. İnsanın esenliğe çıkması için yeni bir inanç, yeni önlemler ve yeni vizyonları harekete geçirebileceği 'olma odaklı' bir hayat görüşüne geçmesi gerekir."

Fromm, bu dengeleyiciler sayesinde hayatın sert koşullarının onda açtığı yaraları sarmasını bilmiştir. Bir anlamda kendi kendinin de en iyi terapisti olmuştur.

OLMAK YA DA SAHİP OLMAK

Fromm'un olgunluk döneminde yazdığı en önemli kitabıdır. Papa John II. Paul, Fromm'dan "insanlığa gönderilmiş müthiş bir öğretmen" olarak söz eder ve "Olmak ya da Sahip Olmak" kitabını oldukça ruhani bir kitap olarak nitelendirir.

Kitabın anlamını ve ne anlattığını soran bir arkadaşına "İnsanları mutsuz, şaşkın, yalnız ve acılı hâle getiren açgözlülük ve tam yabancılaşma ile ilgili" olduğunu söyler ve devam eder:

"Dahası bu açgözlülük, egoizm, maksimum kâr, minimum toplumsal dayanışma ve kıt sevgiye dayanan 'sahip olma' yöneliminin bir parçasıydı. İnsan çaresiz ve mutsuzdu. Mal edinme ve açgözlülüğün ötesinde bir hayat vizyonu yoktu. Kısa süre içinde yeni bir yönelim vizyonu bula-

Nedir olmak? Bir durumdan bir duruma geçmek, üzümün şarap olması gibi. Varlığın, özünde niteliksel bir değişime uğraması. Sahip olmak ise mal, mülk, para, pul gibi nesnelere malik olmak ve onların üzerinde kullanım hakkını elde etmek. Mala mülke, nesnelere sahip olunabilir. Oysa sevgiye, saygıya, sabra, hoşgörüye sahip olunamaz, öyle olunur ancak. İnsanın varoluş amacı da "olma" yönündedir. Sevgi ise insanın varoluş sorununa tek ve gerçek yanıtıdır.

Fromm'a göre sahip olmaktan, olmaya şöyle geçilir:

"Kişinin kendini sıkın ve daraltan bağlardan sıyrılabilmesi için ilk önce en büyük engelden ve hapisten, yani bencilikten kurtulması gerekir. Bunu gerçekleştirebilmek ise, bağlanılan şeylerden ayrılmayı bilmeye, bölüşmeyi ve paylaşmayı öğrenmeye dayanır. Her şeyden önce "her şeyi elinden kaçırma korkusu"na

karşı göğüs gerebilmeyi öğrenmeli. İnsanın koltuk değneklerini atarak ayakları üzerinde durmaya ve tek başına yürümeye başlaması kolay değildir, korku doğurur. Ama yılmadan devam edildiğinde ulaşılabilecek sonuç, bu korku ve endişelere değer."

Fromm, teknoloji ile kuşatılmış dünyamızın doğuracağı tehditlere karşı bizi uyarır:

"Bizi bekleyen tehlikeler, savaş ve robotlaşmadır. İnsan bugün en önemli seçimiyle karşı karşıyadır. Bu seçim, kapitalizmle komünizm arasında değil, robotlaşmayla insancıl paylaşma arasında olacaktır. Pek çok veri insanın robotlaşmayı seçtiğini göstermektedir. Bu da uzun vadede delilik ve yıkım demektir. Geçmişteki tehlikelerden biri esir olmaktır; geleceğin tehlikesi robot olmaktır."

"Psikanaliz ve Ahlâk" kitabında "insancıl ahlâk"ın yolunu gösterir: "İnsancıl ahlâk anlayışı, insanı kendi fiziksel ve ruhsal bütünlüğü içinde ele alır. Bu anlayışa göre insan kendi kendisinin hedefi ve amacı olabilmek için önce kendisini bilmek ve kendisi olmak kararını almalıdır.

Bu yolda vicdan bizim sessiz güvenliğimiz ve iç sesimizdir. "Vicdan kendi özümüzün bize karşı olan uyarı ve yönelişidir. Gerçek yüzümüzün, içimizin sesidir ve bize sürekli olarak olmamız gerektiği gibi olmak yönünde uyarıda bulunur. Yani bizden üretici bir biçimde yaşamamızı, kendi özümüzü geliştirmemizi, içsel bütünselliğe ulaşmamızı ve bütün evrenle uyum içine girmemizi ister Kısaca

vicdan bizim bütünselliğimizin sadık bir bekçisi gibidir."

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE

Geçmişteki bilgeleri peygamberleri büyük dinler, hep aynı gerçeği dile getirirler ve özde birdirler:

"Konfüçyüs'ün, Lao Tse'nin, Buda'nın, Sokrat'ın, Spinoza'nın ve peygamberlerin sözleriyle dile gelen tüm büyük dinlerin özü aynıdır ve insancıl değerleri savunup insana önem verirler. Bu hümaniter (insancıl) dinler akıl, sevgi ve adaletin sözcüsüdürler."

Geçmişteki peygamberler "model insan"dırlar. Onlardan alacağımız dersler çoktur. Şöyle ki:

"Günümüzde, geçmişteki peygamberler bizim için çok önemlidirler. Çünkü bugün bizim karşılaştığımız seçenekler, peygamberler zamanındaki insanların karşılaştıklarına temelde çok benzemektedir. Peygamberlerin günümüzde bizim için önemini biraz anlayabiliyorsak, o zaman kendimizi sadece günlük olaylarla meşgul ederek hayatımızı geçiremeyiz. Peygamberleri okumalı ve onları anlamalıyız. Onların sözlerini ve hayatlarını okumakla çok önemli ve değerli dersler öğrenebiliriz." (Psikanaliz ve Din)

Fromm'un, insanın görünen yüzünün arkasındaki görünmeyeni görmek için çabası, toplumun karmaşık yapısının temelindeki yasaları bulmak için Freud'u ve Marks'ı derinlemesine irdelemesi, onu

"gerçeğin sözcüsü" yapar. Talmud, Musevi ve Hıristiyan mistisizmi ve Zen Budizm'le ilgisi ise onu "sevginin sözcüsü" konumuna yükseltir.

Erich Fromm, bir peygamber olmasına rağmen, kendini öne çıkarmak yerine, görevi ondan sonra gelecek olan İsa'nın önünü açmak, onun yolunu düzlemek ve gelişinin müjdesini vermek için Nasıra'lı Vaftizci Yahya'nın misyonunu üstlenmiş gibidir.

YAŞLILIK

Fromm, yaşlılık psikolojisi üzerine yazdığı bir makalede, kişi 60 ve 70'lere geldiğinde, maddi güvencesi de olduğunda, genelde sadece tüketme, zaman öldürmeye, hastalıklara ve ölüme odaklandığını öne sürer. Oysa diğer bir seçenek olarak yaşlılığı, artık insan olmaya çalışacağı, manevi ve dini sorunlarla yüzleşeceği, kişinin yaşamayı başlıca iş yapacağı bir dönem olarak görebilir.

İnsan yaşamın sonuna doğru yaklaştığında, artık çıkarların doğrultusunda gitmek yerine kendi gerçek karakterine ve eğilimlerine göre yaşayabilir. Kendini yorgun, bitkin görmek yerine, hiç olmadığı kadar canlı hissedebilir. Hayatı kucaklayarak, dünya ile ilgilenerek yaşlılığın beyaz saçlı bilgeliğine ulaşabilir. Bunun neşeli, uçarı, savurgan yaşamak olduğunu yazar Fromm, sevgili eşi Annis'e bir mektubunda.

HASTALIKLARI

1931'de verem tanısı konduktan sonra Fromm'un sağlığı iyice bozulur, bir sürü

hastalığa yakalanır, düzenli olarak ilaç alır. Gözünden rahatsızdır, katarakt görmesini engeller. Arkadan kalp krizleri gelir. Üçüncü krizde kalbi durur, birkaç dakika ölü kabul edilir, kalp masajıyla kalbin yeniden çalışması sağlanır. Belleği zayıflar, işitmesi azalır, küçük felçler olur.

Hastalıklarının "derinleşen deneyimler ve manevi iyileşme için fırsatlar" olarak değerlendirir. 18 Mart 1980 sabahı nefes alma güçlüğü çeker ve birkaç dakika içinde son nefesini verir.

TAMAM, MI DEVAM MI?

Fromm gibi insanlar ömrü tamamlandıktan, ölümle boyut değiştirdikten sonra da etkinliklerini sürdürürler. Birlikte eğitim verdikleri, entelektüel ve duygusal gelişiminde ondan çok yararlandığını söyleyen yakın arkadaşı Rose Spiegel'in, Fromm'un ölümünden bir gün sonra gördüğü rüya bunu çok güzel özetler: Rüyasında birisi ona Erich Fromm'un gayet iyi olduğunu ve başka bir kitap yazdığını söyler.

Fromm'un dünyada bıraktığı aydınlatıcı, yol gösterici kitaplarıyla da sevap defteri hep açık kalır...

Yararlanılan Kaynaklar:

Erich Fromm:
 "Sevgi Peygamberi",
 "Sevme Sanatı",
 "Özgürlükten Kaçış",
 "Olmak ve Sahip Olmak",
 "Psikanaliz ve Ahlak",
 "Psikanaliz ve Din"
 "Hayatı Sevmek"

Cimrilik

Nihal Gürsoy

Cimri karikatürü, AKIllustration / Shutterstock.com

CİMRİLİK NEDİR?

Cimrilik; para ve mal toplayıp biriktirmek konusunda türlü sıkıntıları göze alarak, bunu başkaları ve hattâ kendisinin bazı ihtiyaçları için harcayamayan kimsenin durumunu ifade eden bir kelimedir.

İnsan, yaratılışı itibarıyla sosyal bir varlıktır. Doğrudan ya da dolaylı olarak

bütün varlıklarla irtibatlıdır. Kişilik özellikleri ve sosyal statü olarak kendine mahsus özellikler taşır. İmal edip ürettikleriyle ve yaptığı hizmetlerle de birbirleriyle alışveriş durumunda olan insan için hayatın devamlılığı da böylece sağlanmaktadır.

Beden ve ruh sahibi bir varlık olan insan, diğerlerine ihtiyaç duyan bir varlık

olarak yaratılmıştır ve aslında çok şeye muhtaçtır. Beslenmek, barınmak, sağlığına dikkat etmek, toplum için de varolabilmek, sevgi ve saygı ihtiyacı gibi pek çok zorunlulukla çevrelenmiştir.

İnsan doğası gereği yaşama, korunma ve savunma içgüdüsüne sahiptir. Bu korunma ve savunma içgüdüğü abartıldığında pek çok kişisel tutsaklık ve davranış bozukluğu ortaya çıkabilir.

Bu anlamda cimrilik, kazanma ve biriktirme arzusunda meydana gelen bir sapkınlıktır. Sağladığı yarar ve kolaylıklar nedeniyle insanın parayı sevmesiyle başlar. Giderek para, araç olmaktan çıkarak amaç haline gelir. Paranın esiri olan, sahip olduğu şeyleri ileride ihtiyaç duyarım korkusuyla sıkı sıkıya korumayı amaç edinerek akıl ve mantık ölçülerinin dışına çıkan kişinin sağlıklı bir kişiliğe sahip olduğu söylenebilir mi?

Geleceğe güvenle bakabilmek açısından tutumluluğu alışkanlık haline getirmek normal bir davranıştır. Para harcaması konusunda israf ve cimrilik iki aşırı uçtur. Hepimiz aşırı uçlardan uzak durmalı dengeli bir orta yol tutturmalıyız.

Tutumlu, iradeli, kanaat sahibi ve alçakgönüllü insanlarla, cimri insanları karıştırmamak gerekir. Bu özelliklere sahip olan kişiler toplum içerisindeki örnek insanlardır. Bireylerin, ailenin ve toplumun refah ve huzuru için önemli bir ölçülülük örneği oluşturmaktadırlar. Bu tür insanlar, müsrif davranışlar göstermezler, lüks harcamalardan ve gösterişten

kaçınırlar. Gereken yer ve zamanda son derece cömert davranabilirler ve bundan mutluluk duyarlar. Verdikleri için karşılık beklemezler.

Oysa cimriler, kolayca almak isterler buna karşılık vermeyi hiç düşünmezler. İlişkileri de bu nedenle genellikle çıkar ve menfaat üzerine kurulmuştur. Bu tip davranış kodları kısa süre içinde diğerleri tarafından çözülür ve cimriler giderek yalnızlaşırlar. Evrensel bir değer olarak tutumlu ve kanaat sahibi insanlarla, cimriler arasındaki ayırım toplumların vicdanında son derece nettir.

Cimrilik, dünyayı gerçek mânâda anlamlandıramayan insanların yetersizlik duygularının bir sonucu olsa da, genel anlamıyla cimriler kimseyi sevindirmeye yanaşmazlar. Toplum ve bireylere karşı para ve maddi konularda olduğu gibi duygu ve düşünce anlamında da bencilce davranırlar. Para ve mal hırsı kişilikleri üzerinde öylesine hâkimiyet kurmuştur ki ölçülü ve dengeli davranabilme yeteneğini kaybederler.

Hak, hukuk, insaf, merhamet ve şefkat gibi duygularla hareket edebilme kabiliyetlerini yitirirler. Normal dışı tutumlar ortaya koyabilirler. Gönülleri ve duygu dünyaları fakirleştiğinden yaşam sevinçlerini ve mutluluklarını da yitirirler. Cimriliğin had safhadaki hali, mal ve paradan başka bir şeyi sevmemektir.

İnsanın dünyada bulunma gayesi; nefisini tanıyarak, Yaradan'dan gelen doğru bilgiler çerçevesinde eğitmek, kontrol

edebilmek, kendini fethederek yücelmektir. Bilinçli bir ruhsal değişim ve gelişim ancak kişinin kendi isteği ve çabası doğrultusunda gerçekleşebilir. Beden tarafıyla dünyaya bağlı olan insanın, aklını doğru bilgilerle donatıp davranışlarına yön verebilme kudreti vardır. Eksikleri ruhuna damgalanmış değildir. Yapılması gereken hata ve eksiklerini gidermek için mücadele etmektir. İlahi doğruları ve evrensel gerçekleri tam benimsemek kolay olmasa da özveri, gayret ve sabır göstererek nefsimizi eğitmek mümkündür.

CİMRİLİĞİN PSİKO-SOSYAL SEBEPLERİ

Psikoloji bilimi, bize cimrilik hakkında ipuçları veriyor. Evrensel bir karakter olarak tipik davranış kalıplarıyla her kültür ve zamanda benzer biçimde ortaya çıkan cimriliğin kökeninde yetersizlik duygusu, kendine, başkalarına ve geleceğine ilişkin güvensizlik, korku ve kaygının yattığı bilinmektedir. Tipik özellikleri bakımından cimriler bencil insanlardır. Merhamet, yardım ve iyilik duyguları normal insanlara göre daha az gelişmiştir.

Yarıdan emin olmak, yoksul düşerek başkalarına muhtaç olmamak, yakınlarına mal bırakmak, muhtemel belâ ve musibetlere karşı önlem almak gibi sebepleri abartıp çarpıtmak cimriliğin nedenlerindedir.

Psikoloji bilimi, bir kimsenin maddi anlamda ne kadar birikime sahip olduğu-

nun cimri olmakla bir ilgisi olmadığını söyler. Cimrilik, kökeninde yetersizlik duygusundan kaynaklanan ruhsal bir rahatsızlıktır. Bazı durumlarda cimri olarak tanımlanan insanların geçmişlerinde, özellikle çocukluklarında yaşadıkları maddi yetersizliklerin ve belli gereksinimlerinin yerine getirilmemesinin cimriliğin ortaya çıkış nedenleri arasında yer aldığı söylenir.

Bu konuda yapılan pek çok deneyden bazılarının sonuçları oldukça ilginçtir. Deney için iki grup denek seçilmiş, her iki grup da sosyal statü ve yaş olarak birbirine benzer bireylerden oluşturulmuştur. Bir grup denekten birkaç saat boyunca hiçbir şey yiyip içmemeleri istenmiş diğer gruptakiler ise bu birkaç saati canları ne istiyorsa yiyerek geçirmişlerdir. Süre bitiminde her iki gruptakilerden bir amaç uğruna sembolik bir bağış yapmaları istenmiş, yiyecekte yoksun bırakılan gruptakiler bağış seviyesi olarak, bolca yiyecek tüketen grubun çok altında kalmıştır.

Minnesota Üniversitesi'nden Katleen D. Wohns'un liderliğinde, işletme ve ekonomi dalında uzmanlaşmış profesörlerin "Paranın Psikolojik Sonuçları" adı altında yaptıkları bir başka araştırmada ise şu sonuçlar elde edilmiştir.

Toplam dokuz farklı deneysel kurgu yoluyla, paranın insan davranışı üzerindeki etkileri incelenmiş neticede, paranın insanlarda özgüven, yeterlilik ve bağımsızlık duygularını artırmakta önemli bir faktör olduğu ancak aynı zamanda

bireyselleşmeye, bencilleşmeye ve başkalarına karşı daha duyarsız hale gelmeye yol açtığı da tespit edilmiştir.

Yine para ve insan ilişkisine dair, University of British Columbia profesörlerinden Elizabeth Dunn ve öğrencisi Lara Aknin tarafından yapılan bir araştırmanın sonuçları ilginçtir.

Araştırma kapsamında kendilerine 10 dolar verilen öğrencilerin, bu parayı eşleştikleri bir öğrenciyle belirli kurallar çerçevesinde paylaşmaları istenmiştir. Bu oyun sürecinde başlangıçta öğrencilerin kortizol seviyeleri ölçülmüştür. Kortizol, stres ve yorgunlukla yükselme eğilimi gösteren bir hormondur. Yükselmeye başladığı durumlarda vücudun savunma mekanizması devreye girerek durumu dengelemeye çalışmaktadır.

Araştırma sonucunda, kendilerine verilen parayı rahatlıkla paylaşabilen öğrencilerin kortizol düzeyi düşük iken, aynı koşullar gerçekleştiğinde hoşnutsuzlukla paylaşan öğrencilerin kortizol düzeyleri yüksek çıkmıştır. Sonuç şöyle açıklanmıştır: "Cömertlik, insanı mutlu ederken, cimrilik hasta eder."

Japon bilim adamı ve psikolog Eichi Takani, cimriliğin serotonin salgısı ile doğrudan bağlantılı olduğunu söyleyerek, korku, endişe, panik ve korku duygularına yol açan serotonin eksikliği bulunan kimselerin çevrelerindeki insanlara ve topluma güvenmediklerini, bu tür duyguların ise cimrilik üzerinde etken olabileceğini varsaymaktadır.

Üniversitelerde ekonomi eğitimi alan öğrencilerin aldıkları eğitimin etkisiyle; hırslı, rekabetçi, kendi çıkarlarını artıracak şekilde davrandıkları belirlenmiştir. Aldıkları eğitime inanan öğrencilerin bu tutumu genellemeleri ilginçtir. (Bilimsel doküman Hasan Şimşek)

Cimrilik; genler, serotonin, kortizol, öğrenilmiş davranışlar, özellikle çocukluğa dayanan geçmiş yaşantıların deneyimleri gibi nedenlerle açıklanmaya çalışılsa da sonuçta bir davranış bozukluğudur. İnsanın maddeyle ilişkisini dengeleyemeyişinden ortaya çıkan bu tutumdaki davranışların arttığı bir toplumda bireyleri bir arada tutan tutkal ortadan kalktığından o toplumlar dağılmaya ve çürümeye yüz tutarlar. Ekonomik dengesizliklerin alabildiğine çoğaldığı günümüzde, zengin ve varlık sahibi insanların veya karşısındaki kişinin herhangi bir ihtiyacını giderebilecek durumda olanların bu imkânlarını diğerleriyle paylaşması, hem toplumun huzuru ve güveni açısından, hem insani sorumluluklarımızın ve sevgimizin gereği olarak yerine getirilmesi gereken çok önemli bir davranıştır.

KURAN'DA CİMRİLİK

Kuran'da cimrilik ve inanç ilişkisine pek çok yerde değinilmiştir. Kuran, cimri kişileri münafık olarak değerlendirir.

Tevbe Suresi 9-67'de "*Münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindedir. Kötülüğü emreder, iyilikten meneder ve ellerini sıkı tutarlar.*"

Münafık, yani ikiyüzlü insanların sabit ve kararlı değer yargıları yoktur. Duruma ve şartlara göre menfaatleri doğrultusunda hareket ederler. İlâhi doğruları tam benimseyemezler çünkü menfaatleri söz konusu olduğunda gereken fedakârlığı gösteremezler. Kalplerinde Allah ve insan sevgisi yerine mal sevgisi yer etmiştir. Bir anlamda maddeyi tanırlaştırmışlardır.

Nisa Suresi, 4-37'de *"Bunlar öyle insanlardır ki, cimrilik ederler ve insanlara da cimriliği emrederler. Allah'ın bol hazinesinden kendilerine verdiğini gizlerler. Biz de o nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır."*

Cimrilerin ortak bir özelliği olarak iyilik yapmaktan hoşlanmadıkları, yapmak isteyenlere de engel olmaya çalıştıkları görülmektedir. Münafıklık kavramıyla yalan arasındaki ilişki oldukça açıktır. Kendilerinin sahip olduğu nimetleri gizleyerek yalan yaptıkları ve cimrilerin aynı zamanda yalancı oldukları bu âyette açıkça tekrar edilmiştir. Âyette, Allah'ın verdiği nimetleri gizlemenin ve paylaşamamanın O'nun rahmet ve iyiliğinin değerini bilmemenin, sahiplenerek bencillik ederek bunu bir yaşam biçimi haline getirmenin de ne kadar yanlış olduğu da belirtilmiştir.

Hadid Suresi, 57-23' de *"Çünkü Allah, kendini beğenip övünen kimseleri sevmez. Onlar cimrilik edip, insanlara da cimriliği emrederler."*

Burada kendini beğenip, övünmenin de cimriliğin bir göstergesi olduğu vurgulan-

mıştır. Cimri insan hırslı ve sahip olma tutkusuyla doludur. Sahip olduklarıyla övünmek, büyüklenmek, kendisini diğerlerinden farklı görmek eğilimindedir. Kullanmadığı ve veremediği şeylere gerçekte sahip olmadığının farkında da değildir. İnsanların sevgi ve saygısını kazanacak davranışları gerçekleştirmez. Akıl verir ama yardım etmezler. Diğerlerinin hak ve hukukunu dikkate almazlar kazanmak için her yolu denirler. Neticede, kendilerince elde ettikleri yüksek ve avantajlı konumu, hükmetmek ve insanlar üzerinde iktidar sahibi olabilmek için kullanırlar.

İsra Suresi, 17-100' de *"De ki: Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine siz sahip olsaydınız, sarfetmekle tükenir korkusuyla onu tutar; kimseye bir şey vermezsiniz. Hakikaten insan çok cimridir."*

Âyette geçen insan cimridir, cümlesi insanın cimriliğe yatkın bir varlık olduğunun altını çizmesi bakımından önemlidir. Cimri olmaya ilişkin gerekli potansiyelin insan doğasında bulunması, insanın kendi doğasını eğitemeyeceği, yön veremeyeceği anlamına gelmez.

Muhammed Suresi, 47-37-38' de *"İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağırılıyorsunuz ama içinizden kimisi cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse o ancak kendisine cimrilik eder. Allah zengindir; sizler fakirsiniz. Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir topluluk getirir de onlar sizin gibi olmazlar."*

Âyette, cimrilik eden topluluğun yerine

cimrilik etmeyen başka bir topluluğun getirileceği sözü, cimriliğin insanların ya da toplumların kaderi olmadığını, bunun bir seçim olduğunu açıkça belirtmiştir. "Kim cimrilik ederse ancak kendisine cimrilik eder." Cümlesi ile ilâhi bir kanun olan iyilik ve kötülüğün dönüçülüğünü ifade etmektedir. İyilikler misliyle, kötülük ise yaptığımız kadarıyla bize geri dönmektedir.

Üzerinde rahatça dolaştığımız dünyamız, içimizde yüz kişiden birinin iyi olmasıyla ayakta durmaktadır. İyilik, yardımlaşma, merhamet ve sevgi yaşamın devamlılığı için gereklidir öncelikle.

Enfal Suresi, 8-28'de *"Şunu da bilin ki, mallarınız ve evlatlarınız bir imtihandır; Allah katında ise büyük bir ödül vardır."*

İnsanoğlu için yaratılıp, istifadesine sunulan evlatların ve malların insan için en önemli imtihan nedenlerinden biri olduğu konusuna dikkat çekiyor Kuran.

Elimizdeki imkânları sadece kendimiz için kullanmak Allah'ın istemediği bir tutumdur. Sahip olduklarımızı paylaşmak, diğerlerinin de yararlanmasını sağlamak, onları verilmiş amacına uygun kullanmak demektir. Sahip olduklarımızı nasıl kazandığımız, onlardan nasıl yararlandığımız ve nasıl verdiğimiz bizim için imtihan vesilesidir.

Yaradan, insandan bütün mallarını hayır ve iyilik amacıyla harcamalarını talep etmez. Çünkü insanın ihtiyaçlarını, tutku-

larını ve hırslarını bilir. Bu konudaki beencilliklerini zorlamaz. Bu nedenle mallarının bir kısmını ihtiyaç sahibi olanlar için vermelerini ister. Aslında vermeye alışmak, diğerleriyle bir bütün olduğumuzun farkına varmak, onlara duyduğumuz saygı ve sevginin gereği olarak vermek için bir alıştırma ve eğitim biçimidir istenen.

Yaptığımız hayırlar ve iyilikler ömrümüze berekettir. Dünya hayatımızı olabildiğince verimli ve faydalı bir hale getirir. Cömertlik, cimrilikle israf etmek arasındaki dengeli tutuma verilen addır. Hiçbir karşılık beklemeden ihsan ve bağışta bulunabilmektir. Cömert insan bu tutumu karşısında övgü de beklemez. Bunu sevgisinin gereği olarak yapar.

CİMRİLİK ÇEŞİTLERİ

Buraya kadar cimriliğin maddeyle olan ilişkisinden söz etmiş olsak da genel olarak cimri insanların kimseyi sevin-dirmek istemeyen bir tutum benimsediklerinden söz etmiştik. Bu anlamda bakıldığında cimriliği hayatın her alanında farklı biçimlerde görebiliriz.

Maddi Cimrilik

Maddi cimriliği, birkaç başlık altında toplayabiliriz.

1. Sahip olduklarını başkalarıyla paylaşamamak, vermekten sakınmak
2. Başkalarının da yardım etmesine, vermesine engel olmak
3. Ödünç istenen, herhangi bir şeyi bile verememek

4. Emanete hıyanet etmek ve emanet edememek vs.

Manevi Cimrilik

1. Bildiğini öğretmemek
2. Hoşgörü, affetme, bağışlama, sevme konusunda cimri olmak
3. Kendisinden beklenen herhangi bir hizmeti yapabileceği halde yapmamak vs.

CİMRİLİK NASIL GİDERİLİR?

Cimrilik, öncelikle ruhsal bir rahatsızlık olarak kabul edilmelidir. Mal ve para düşkünlüğünün ve ihtiyaçların abartılmasından kaynaklanır. Cimriler bu konuda sağlıklı ve mantıklı düşünme yetilerini kaybetmişlerdir. Sevgisizlik de bu tabloya eklendiğinde cimri bir kimsenin normal davranış düzeyine gelmesi veya cömertleşebilmesi oldukça zordur. Çoğunlukla psikolojik tedavi gerektirebilir. Ancak, öncelikle kişinin davranışlarının farkına varması, kendisini tanıması ve düzeltmeye gönüllü olması gerekmektedir.

Ahlâki ve toplumsal değerlerin aile içinde benimsenip uygulanması, paylaşmanın öneminin ve güzelliğinin çocukluk döneminde eğitimle öğretilmesi gerekmektedir. Arzu ve eğilimlerin akışını ahlâken faydalı yönlere çevirmek eğitimin temelidir.

Çocukların örnek görmeleri çok önemlidir. Ailelerinde ve çevrelerinde gördükleri verme, paylaşma, yardım etme, baş-

kalarının ihtiyaçlarını düşünebilme davranışları onlar için model oluşturacaktır.

İslam âlimleri cimriliğin iki şekilde giderilebileceğini söylemişlerdir:

İlmi Yol: Kişinin ilahi bilgileri benimseyerek onlara uygun davranma konusunda gösterdiği azim ve gayretle kişiliğini geliştirip düzeltebilecek yetenekte olmasıdır. Bunun için okuması, araştırması, düşünme ve benimseme çabasında bulunması gerekir. Aslında, insan eksiklerinden kurtulmak istediğinde bunu başarabilmesi için türlü imkânlarla donatılmıştır. Akıl, mantık, düşünce yoluyla davranışlarını ölçebilir ve onlara yön verebilir.

Amel Yolu: Kişinin, toplumsal ve bireysel ihtiyaç sahiplerine karşı duyarlılıkla hareket edebilme davranışını benimsemiş olması Vermekten, paylaşmaktan mutlu olabilmesi hizmet etmekten, diğerlerinin sıkıntılarını gidermekten, hoşnutluk duyması, bu tarz davranışları kolaylıkla ve severek yapmaya alışkın olmasıdır.

Cimrilik, kişinin kendisine ve diğerlerine yaptığı bir çeşit zulümdür aslında. Kendisi de mutlu değildir. Kimseyi de mutlu edemez. Adeta kendi yarattığı bir hapis hanede tutukludur. Büyük İslâm âlimi Tirmizi: "Gerçekten hür kimse, cimriliğin her türlüşünden özgür olandır" diyerek, insan ruhunun ancak vermekle özgürleşebileceğini çok güzel bir biçimde ifade etmiştir.

Ufolar ve Teknolojileri

Komple teorileri ve açıklanması sakıncalı görülen devlet içi ve askeri sırları içeren kitapların yazarı, Eski Kanada Savunma Bakanı Paul Hellyer, Dünya'nın en az 4 uzaylı ırkı tarafından yıllardır ziyaret edildiğini açıkladı.

Kanada'nın siyasi yaşamında kendisine son derece iyi bir yer edinmiş olan, "The Light At The End Of The Tunnel" kitabının yazarı, aynı zamanda da bir mühendis olan Kanada Eski Savunma Bakanı Paul Hellyer, uzaylılarla ilgili nihai sorusunun cevabının zaten bilindiğini ancak söylenmediğini dile getirdi ve ekledi: Uzaylılar var ve Dünya'yı ziyaret ediyorlar!

Kanada Deniz, Hava ve Kara Kuvvetleri'ni de Kanada Kuvvetleri adı altında birleştirmek gibi zorlu bir görevi başarı ile gerçekleştirmiş ve görev döne-

mi sırasında Dünya'nın ilk UFO iniş sahasını oluşturmuş olan Paul Hellyer'in uzaylılar hakkında söylediklerine konu hakkında bilgi sahibi olanlar tarafından %100 gerçek gözüyle bakılıyor. "Uzun Beyaz" diye bilinen uzaylılar aramızda!

* En az 4 farklı uzaylı ırkı Dünya'yı binlerce yıldır ziyaret ediyor.

* Farklı ırkların farklı gelecek planları var ve tüm uzaylı ırklarını tek bir tür olarak ele alamayız.

* Irklardan biri "Uzun Beyazlar (Tall Whites)" olarak adlandırılıyor ve 2 Uzun Beyaz Amerikan Hükümeti ile çalışıyor.

Bunların bazılarının insan gibi dolaşmalarına izin veriliyor.

* Şu anda da Dünya üzerinde yaşayan Dünya dışı akıllı yaratıklar mevcut.

* Çoğu uzaylı başka güneş sistemlerinden geliyor ama az sayıda da olsa Venüs, Mars ve Satürn'ün aylarında ikamet edenler var.

* Birçok uzaylı ırkı gezegenimize karşı iyi niyetle yaklaşırken bazı raporlar küçük bir kısmının daha bencilce amaçları olabileceği yönünde.

* Uzaylılar arasındaki genel konsensüs, özellikle çağırılmadıkları sürece insanların işine kesinlikle karışmamak yönünde.

* 2 ile 12 arasında esas uzaylı türü olduğu düşünülüyor ama bu rakamı 80'e kadar çıkartan raporlar var. Bunların bir kısmı aynı insanlar gibi görünürken, bir kısmını tasvir etmek bile zor.

Elbette bu röportaj Paul Hellyer'in ilk uzaylı iddiası da değil. 2005 yılında 40 yılı aşkın süredir Dünya'nın uzaylılar hakkındaki gerçekleri öğrenmesi için süren çabalarını Toronto'da yaptığı bir konferans ile sürdürdü, arkadaşları ve eşiyle birlikte gördüğü uzaylıyı anlattı. İki yılın ardından da Paul Hellyer, hükümetin uzaylılar hakkında gizli tutulan bilgilerin açıklanması talebinde bulundu.

Teknolojimizi Onlara Borçluyuz

Uzaylılarla uzun bir geçmişimiz olduğunu ve bizimle sık sık paylaşımlarda bulduklarını (hattâ aramızda yaşadıkları ve bizimle çalıştıklarını) dile

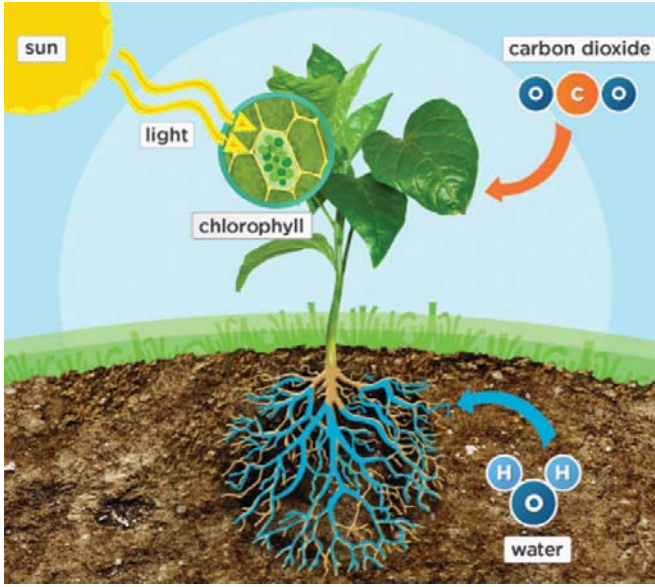
getiren Eski savunma Bakanı ve G8 Zirvesi'nde uzaylı varlığının kabul edilmesini ilk kez dile getiren Paul Hellyer, "Birbirimizle savaşarak çok vakit geçiriyoruz, askeriye ve savaş teçhizatlarına çok fazla para harcıyoruz ve hastaların, evsizlerin ve ihtiyacı olanların temel ihtiyaçlarını karşılamak için uğraşmıyoruz. Sularımızı ve havayı kirletiyor, yeni geliştirdiğimiz silâhlarımızla etrafta oynuyoruz. Termonükleer silâhlar ve atom bombaları Dünya'yı ve Evren'i etkiliyor ve uzaylılar bundan hoşlanmıyor" diyor.

Sözlerine Dünya'nın kullandığı teknolojinin de uzaylı kaynaklı olduğunu söyleyerek devam eden Hellyer, "Bizden onlarca ışık yılı ilerideler ve onlardan çok fazla şey öğrendik." diyor. Paul Hellyer'e göre "LED ışıklar, mikroçipler, kurşungeçirmez yelekler ve çok daha fazlası uzaylıların yardımı ile hayatımıza girdi. Tıp ve tarım alanlarında da çok gelişmişler; ancak biz kendimizle savaşmayı ve savaşa olan açlığımızı sürdürdüğümüz sürece yardım etmekten çekinecekler."

Tek çatı altında birlikte çalışmalıyız

"Bazılarımızın silâh teknolojileri ve askeri teknolojiler ile daha fazla ilgilendiğini ve bunun yanlış olduğunu düşünüyorum. Bu değiştirmek zorunda olduğumuz bir bakış açısı; çünkü gezegenin her yerinde birarada yaşamak ve birlikte çalışmak zorundayız" diyen Paul Hellyer, kendimizi geliştirmek istiyorsak tüm insanların gelişmesine olanak vermeliyiz diyor.

Yaprığın Gizemi

Derleyen: Yücel Aksoy

“O size ışığın üzerine bindirilmiş besini gönderir de, siz ondan nasıl faydalandığınızı bilemezsiniz.”

17. yüzyılda yaşamış olan Belçikalı fizikçi Jen Baptista Van Helmont, yaptığı bilimsel deneylerinden birinde, bir söğüt ağacının büyümesini gözlemleyerek çeşitli ölçümler yaptı. Önce, henüz fidan halinde olan ağacı, sonra da ağacın yetiştirileceği büyükçe saksının içindeki toprağı tarttı. Aradan beş yıl geçtikten sonra bir kez daha ağacı tarttığına, ağırlığının 75 kilogram arttığını saptadı. Toprağının ise, yine aynı geçen süre içinde sadece birkaç gram kaybettiğini hayretle gördü. Söğüt ağacına bu denli ağırlık kazandıran, salt saksıdaki topraktan aldığı besinler değildi. Bitki, besinini başka koşullarda sağlıyor olmalıydı. Ama nasıl?... Van Helmont bu sorunun yanıtını o günün koşullarında bulamadı.

Bilim adamlarının bu bilgiye ulaşmaları 20. yüzyılın ortalarını buldu. Bu doğa gizemi, bazı aşamaları günümüzde dahi tam olarak anlaşılammış olan "Fotosentez" işlemidir. Daha açık bir tanımlamayla, özellikle yeşil yapraklı bitkilerin, Güneş enerjisinden yararlanarak kendi besinlerini kendilerinin üretmeleridir.

İleri sürülen bir varsayıma göre dünyanın ilk döneminde atmosferde metan, su buharı, hidrojen ve amonyak bulunuyordu. Buna karşılık serbest oksijen yoktu. Uzun süreli biyokimyasal evrim sonucu oluşan canlılar fotosentez yapmaya başladılar. Sonuçta, atmosferde yavaş yavaş oksijen gazı birikti. Bu biriken oksijen gazının bir bölümü Güneşten gelen ultraviyole (morötesi) ışınların etkisiyle ozon gazına

dönüştü. Ozon hafif gazlardan olduğu için atmosferin en üst bölgesinde toplanarak bir katman oluşturdu. Bu sayede, canlıların yaşamı için tehlikeli olabilecek ultraviyole ışınlarının dünyaya ulaşması filtrelendi.

Fotosentez yapan bitkiler, ağaçlar, doğadaki bazı dengelerin korunmasında en önemli rolü oynamaktadırlar. Birincisi, doğadaki oksijen dengesidir. İnsanlar ve hayvanlar doğadan oksijeni bedenlerine aldıktan sonra onu kullanıp karbondioksit olarak dışarı atarlar. Dünyanın oksijen depoları belirli oranda olduğu için, bu tüketim sonucu yetersiz kalabilirdi. Ancak, fotosentez sayesinde hiçbir canlı oksijen açlığı çekmez. Böylece doğada oksijen ve karbondioksit dengesi korunmuş olur. Atmosferdeki oksijen miktarını dengede tutacak başka bir doğal kaynak yoktur. Bu nedenle bitkilerin varlığı şarttır.

Fotosentezin ikinci rolü, yeryüzünün besin dengesi üzerinedir. Doğadaki canlılar, beslenme yönünden iki gruba ayrılır: Kendi besinini kendi yapabilenler (ototroflar) ve besinini dışarıdan hazır alanlar (heterotroflar). Yeşil yapraklı bitkilerin hemen tümü ototrof canlılardır. Ve onların besin arama gibi bir sıkıntısı yoktur. Bu alçakgönüllü canlıların besin kaynakları, sadece hava, su ve Güneş enerjisidir. Dahası da var: Saydığımız üçünü kullanarak hem kendine besin sağlar, hem de diğer canlılara (insan ve hayvan) birbirinden değişik ve güzel yiyecekler sunarlar. Kısaca formüle edecek olursak, yeşil bitkiler, su+ karbondioksit+ Güneş enerjisini kullanarak karbonhidrat oluştururlar ve açığa çıkan oksijeni de havaya verirler.

Yapraklar, bitkilerin hem nükleer enerji üreten santralleri, hem besin üreten fabrikaları, hem de önemli reaksiyonları gerçekleştirdikleri laboratuvarlarıdır.

Fotosentez olayının hızı ve miktarı birçok etkenin denetimi altındadır. Örneğin Güneş enerjisinin artırılması, olayı hızlandırır. Bir bitkiye artan şiddette ışık enerjisi verilirse fotosentezde açığa çıkan oksijenin de giderek arttığı, ancak bir noktadan sonra ışık şiddeti ne kadar artarsa artsın değişmediği görülür. Aynı deneyler ortamdaki karbondioksit miktarını artırarak da yinelenebilir. Karbondioksit oranı arttıkça fotosentez hızı da bir noktaya kadar artar, bir noktadan sonra değişme olmaz. Hem Güneş enerjisi hem karbondioksit aynı zamanda arttırıldığında fotosentezde elde edilecek ürün öncekilerden çok daha fazla olur. Ama bu artış da bir dereceye kadardır. Doğa her şeyin dengesini (insana rağmen) korumasını bilir.

Yaprak, gelen Güneş ışınlarının hepsini aynı oranda soğurmaz. Çünkü demet halinde gelen ışınların içindeki yedi renk, farklı titreşimlerde dir. Örneğin, klorofil çok büyük oranda yeşili yansıtır; klorofil taşıyan bitkilerin yeşil görülebilmesinin nedeni de budur. Klorofil, en fazla kırmızı ve mor ışıkları soğurduğu (emdiği) için en fazla enerjiyi bu dalga boylarında alır. Bunun sonucu olarak da fotosentez kırmızı ve mor ışıklarda en fazladır.

Fotosentezin hızını etkileyen bir başka etmen de, ortamın ısısıdır. Bu ısı arttıkça fotosentezi hızlanır; 40 derece civarında en fazladır. 50 derecenin üzerinde ise fotosen-

tez giderek düşer ve sıfıra doğru iner. Nedenine gelince, ısı yükseldikçe, fotosentezde görev alan enzimlerin etkinliği azalır ve görev yapamaz hale gelir.

Bir yaprağın kesitinde dört tabaka görülür. Yaprığı alttan ve üstten örten epidermis, yaprağı dış etkilere korur. Epidermin üstü koruyucu ve su geçirmez mumsu bir madde ile sarılıdır. Bu maddeye "kütikula" adı verilir. Yaprığın iç dokusu ise genelde iki tabakadan oluşur. Bunlardan iç dokuyu oluşturan Palizad dokuda kloroplastça zengin hücreler, aralarında hiç boşluk bırakmadan yan yana dizilirler. Bu doku fotosentezi yürüten dokudur. Bunun altında bulunan Sünger doku ise, solunumu sağlar. Sünger dokudaki hücreler, diğer bölümlerdeki hücelere göre daha gevşek bir şekilde birbirine kenetlenmiştir. Ayrıca bu dokunun hücreleri arasında hava ile dolu boşluklar vardır.

Yaprakların üzerindeki mikroskopik gözenekler ısı ve su transferi sağlamak ve fotosentez için gerekli olan CO₂'i atmosferden temin etmekle görevlidirler. Bu delikler, ortam koşullarına göre gerektiğinde açılıp kapanabilecek bir yapıya sahiptirler. Gözenekler açıldığında yaprağın hücreleri arasında bulunan oksijen ve su buharı, fotosentez için gereken karbondioksit ile değiştirilir. Böylece üretim fazlalıkları dışarı atılırken, ihtiyaç duyulan maddeler değerlendirilmek üzere içeri alınır.

Gözenekler, yaprakların çoğunlukla alt kısımlarında yer almalarıdır. Bu sayede, Güneş ışığının olumsuz etkisi en aza indirilmiş olur. Bitkideki suyu dışarı atan

gözenekler, eğer yaprakların üst kısımlarında yoğun olarak bulunsalardı, çok uzun süre Güneş ışığına maruz kalmış olacaktı. Bu durumda da bitkinin sıcaktan ölmemesi için gözenekler bünyelerindeki suyu sürekli olarak dışarı atacaktı, böyle olunca da bitki aşırı su kaybından ölecekti. Gözeneklerin bu özel tasarımı sayesinde ise, bitkinin su kaybından zarar görmesi engellenmiş olur. Dış ortamın tüm etkileri göz önüne alınarak düzenlenmiş olan gözeneklerin yapısında çok ince detaylar vardır. Bilindiği gibi dış ortam koşulları sürekli değişir. Nem oranı, sıcaklık derecesi, gazların oranı, havadaki kirlilik... Yapraklardaki gözenekler tüm bu değişken şartlara uyum gösterebilecek yapıdadırlar.

Fotosentez işlemini yapan, bitkinin tamamı değildir, yaprakları da değildir; bu işlemi bitki hücresinde yer alan ve bitkiye yeşil rengini veren "kloroplast" adı verilen organeller gerçekleştirir. Kloroplastlar, milimetrenin binde biri kadar büyüklüktedir; ancak mikroskopla görülebilir.

Kloroplastta fotosentezi gerçekleştirmek üzere hazırlanmış thylakoidler, iç zar ve dış zar, stromalar, enzimler, ribozom, RNA ve DNA gibi oluşumlar vardır. Bu oluşumlar hem yapısal hem de işlevsel olarak birbirlerine bağlıdırlar ve her birinin kendi bünyesinde gerçekleştirdiği son derece önemli işlemler vardır. Örneğin kloroplastın dış zarı, kloroplasta madde giriş çıkışını kontrol eder.

İç zar sistemi ise "thylakoid" olarak adlandırılan yapıları içermektedir. Disklere benzeyen thylakoid bölümünde pigment

(klorofil) molekülleri ve fotosentez için gerekli olan bazı enzimler yer alır. Thylakoidler "grana" adı verilen kümeler meydana getirerek, Güneş ışığının en fazla miktarda emilmesini sağlarlar. Bu da bitkinin daha fazla ışık alması ve daha fazla fotosentez yapabilmesi demektir.

Bunlardan başka kloroplastlarda "stroma" adı verilen ve içinde DNA, RNA, ribozomlar ve fotosentez için gerekli olan enzimleri barındıran bir de sıvı bulunur. Kloroplastlar sahip oldukları bu DNA ve ribozomlarla hem kendilerini çoğaltırlar, hem de bazı proteinlerin üretimini gerçekleştirirler.

Fotosentezdeki başka bir önemli nokta da bütün bu işlemlerin çok kısa, hattâ gözlemlenemeyecek kadar kısa bir süre içinde gerçekleşmesidir. Kloroplastların içinde bulunan binlerce "klorofil", saniyenin binde biri gibi inanılmayacak kadar kısa bir sürede ve aynı anda ışığa tepki verir. Güneş ışığı yaprağın üzerine düştüğünde yaprakta ki tabakalar boyunca ilerler. Yaprak hücrelerindeki kloroplast organellerinin içindeki klorofiller bu ışığın enerjisini kimyasal enerjiye çevirir. Bu kimyasal enerjiyi elde eden bitki ise bunu hemen besin elde etmekte kullanır.

Bilim adamları, birkaç cümlede özetlenen bu bilgiye ancak 20. yüzyılın ortalarını ulaşabildiler. Fotosentez işlemini açıklayabilmek için sayfalarca reaksiyon zincirleri yazılmaktadır. Fakat hâlâ bu zincirlerde bilinmeyen halkalar mevcuttur. Oysa bitkiler yüz milyonlarca yıldır bu işlemleri hiç şaşmadan gerçekleştirip dünyaya oksijen ve besin sağlamaktadırlar.

Gizemli doğada insanı hayretten hayrete düşürecek o kadar çok şey var ki. Bir ağacın dalları kıpkırmızı elmalarla dolu; bir diğerinde limonlar, ötekinde nar... Yerde karpuz, kavun, yanında domates, biber, patlıcan, fasulye.. Daha derinlerde patates, havuç, pancar.. Saymakla bitmez... Peki, bunlar nasıl oluyor diye sordüğümüzda tek bir yanıtı var: "FOTOSENTEZ"... Tüm bu farklı tatlarda ve konumdaki besinler, fotosentez sonucu oluşuyor.

Fotosentez sonucu oluşan karbohidratın (şekerlerin ve nişastanın) bir kısmı, solunum sırasında bitkinin kendisi tarafından kullanılır. Geri kalanı ise, oluştukları yerlerden, çeşitli mekanizmalarla, kalburlu borular adı verilen iletim sistemi ile bitkinin diğer bölümlerine taşınır ve çeşitli tatlar kazanıp depo edilirler. Ama tatlar inanılmaz değişik... Örneğin, incir gibi tatlı; limon gibi ekşi; biber gibi acı... Formül belli: su+ karbondioksit+Güneş enerjisi...

Şimdi bu maddeler bir göz atalım: Bitkilerde depo ürünler niteliklerine göre temel olarak dört gruba ayrılırlar: Şekerler, nişastalar, yağlar, azotlu maddeler... Bazı bitkiler, fotosentez sonucu ürettikleri maddeleri doğrudan doğruya şeker olarak depo ederler. Şeker pancarı, şeker kamışı, havuç, kavun, karpuz vb. çokça şeker depo eden bitkilerdendir. Üstelik şeker, bazı bitkilerde sakkaroz, bazılarında glikoz, bazılarında ise fruktoz olarak depolanır.

Şeker, eriyik halde bitkinin depolarına taşınır ve istenildiğinde kullanılmak üzere burada nişasta olarak toplanır. Örneğin patatesin toprakaltı yumruları, fasulye, bak-

lanın tohumları, buğdaygillerden, buğday, arpa, çavdar, mısır tanecikleri de birer nişasta deposudur.

"İstenildiğinde kullanılmak üzere" dedik. Kim isteyecek? Elbette bitkinin kendisi... Tekrar ekilmek üzere toprağa atıldığında bitkinin besine gereksinimi var. Yeşil yaprağı yok ki fotosentez yapsın. İşte tohum diye isimlendirdiğimiz oluşum, depodaki besini kullanarak bir an önce başını topraktan dışarı çıkarmaya çalışır.

Bitkilerdeki depo ürünlerinin bir diğeri de yağlardır. Bitki yağları sıvıdır ve tohumlar başta olmak üzere bitkilerin farklı böl-gelerinde depo edilirler. Örneğin, ceviz, fındık, susam, pamuk gibi bitkilerin tohum-larında depo edilirken, zeytin ve palmyelerin meyvelerinde birikir. Depo edilen yağ miktarı ise, bitkinin türüne göre oldukça değişkendir. Örneğin, ortalama olarak susam tohumunda %50-55, fındık tohumunda % 50, pamuk tohumunda %14-25, zeytin meyvesinde ise %12 oranında yağ bulunur. Bitkisel yağlar çok yüksek enerjiye sahiptir.

Bitkilerde depo edilen bir de azotlu bileşikler yani proteinler vardır. Fasulye, bakla, bezelye, nohut gibi bitkilerde oldukça bol protein vardır ve besleyici özellikleri çok fazladır.

Yaprak, laboratuvarlarında üretim akıl almayacak kadar sınırsız.. Bitkilerin özellelikle acı, ekşi, kekremsi olmasını sağlayan maddeler, ikincil olarak depo edilen metabolik ürünlerdir. Nedir bu metabolik

ürünler? Bitkinin beslenmesi amacıyla üretilmeyip, ancak bu reaksiyonlar çerçevesinde oluşan ara ürünlerdir. Bunların başlıcaları eterik yağlar, çeşitli alkaloidler, reçineler, mumsu yapılar ve asitlerdir. Örneğin bitkinin acı olmasını sağlayan, içerdiği alkaloiddir. Eterik yağlar ise bitkilere koku ve aroma kazandırır; adaçayı, kekik, gül, yasemin vb. gibi... Limon kabuğundaki limon asidini (sitrik asit) de unutmayalım.

İnsanı şaşkına çeviren bir başka olay daha... Bazı bitkiler etobur oluyor yani böcek vs. canlılarla besleniyorlar ve bunları sindirebilmek için gereken enzimleri de kendileri sağlıyorlar. Fotosentez denilen olağanüstü doğa olayını, bir yaprak üzerinde bulunan mikroskobik düzeyde küçükük klorofil molekülleri sağlıyor ve bunun için onun gereksinimi olan, yukarıda da belirtildiği gibi sadece, su+karbondioksit+Güneş....

İnsan ve hayvanların yaşayabilmeleri için ağaç, bu döngünün olmazsa olmazı. Ancak insanoğlu doğaya gören gözlerle bakmayı unuttuğundan beri, önü alınamaz ağaç katliamları yapmaktadır. Konuya duyarlı kimselerin feryatlarını, maddi çıkarları uğruna duymazdan ve görmezden gelip, cinayetlerini aralıksız sürdürüyorlar.

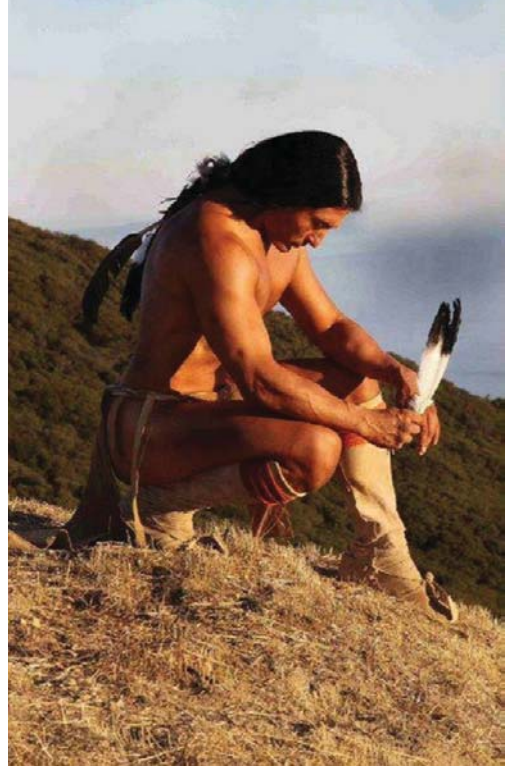
Doğanın gizemi sonsuz ve görkemli işleyişi akıl almaz... İnsanoğlunun tek yapacağı ise, bu işleyişe saygı göstermesi, onu koruması ve bu inanılmaz düzeni YARATAN'IN önünde saygıyla, sevgiyle eğilmesi...

İyi Bir İz Okuyucusu Olabilmek

Nelda İnan

Her zaman
bir işaret vardır

İyi bir iz okuyucusu bir atı hiç görmeden sadece izlerine bakarak kaç kilo olabileceğini, yaşını, hangi ayağında sakatlık, hangi ayağında zayıflık olduğunu bilir. İz sürmek ya da izleri okumak öyle bir eylemdir ki, doğadaki yaşamını sürdürmekte olan bir kişi için çok gerekli bir beceridir. Arazinin şekli ve toprağın cinsi ne olursa olsun, oradan yürüyüp geçmiş olan herhangi bir canlının (hayvan veya insan) izini bulmak ve anlamlandırmak demektir. Belli bir eğitimi almış ve bu konuda kendisini yetiştirmiş bir kişi yeterli derecede konsantre olduğu ve farkındalığını artırdığı takdirde, izini sürdüğü canlının iri veya zayıf olduğunu, yorgun veya dinlenmiş, dişi veya erkek, sırtında ağırlık taşıyıp taşımadığını, rahat veya endişeli olduğunu, yaralı veya sağlıklı olduğunu anlayabilir.

İz sürmek, doğada hayatta kalmak, doğanın ritmini, canlılarını takip etmek için faydalı olduğu kadar, doğanın içinde, doğayla bütünleşmek için de gereklidir. Böylece doğada kaybolan insanların izleriyle ilgili ipuçlarını bize yine doğanın kendisi verir.

Keza kriminal incelemeler de böyledir öylesine çok veri vardır ki, kişiyi veya şahsı görmeden bıraktığı her izden onunla ilgili yüzlerce bilgi toplanabilir. İzleri sürerek ya da işaretlere bakarak bilmek böyle bir şey-

dir işte. İz keserek, o hayvana veya insana ait olan işaretleri bulur, işaretlerden iz sürerek ise, o insanın veya hayvanın kendisine ulaşırız. Ancak bu belli bir çalışmayı ve emeği gerektirir.

Karşımızdaki kişiyi, zihnimizin gerisinde hiç bir pencere açık olmaksızın (yani önyargılara, zihnimizde önceden var olan şablonlara ve kalıplara uydurmaya çalışmadan) bir bakışta tanıyabilmenin ve daha da ötesi bilmenin yolu özenli bir dikkat, hayırlı bir merak, saygıyla ve sevgiyle dolu bir gönül ve derin bir farkındalıktan geçebilir ancak. Çünkü insan tutsak olduğu tekdüze bir yaşam içinde kendi derdi ve problemleri ile boğuşurken yanında duran kişilere, her gün geçtiği sokak ve caddelere dikkat etmeden yaşamakta, hattâ aynı cadde üzerinde yıllardır asılı olan bir tabelayı veya o cadde üzerindeki bir kitapçının bile ayırdına varamayabilmektedir. İnsan kardeşlerimizi tanımaya istekli, iyi bir gözlemci olursak daha iyi tanıyabiliriz. Onlara daha iyi yardım edebiliriz, onları sezgilerimizle de daha iyi bilir hale gelebiliriz. Onların içinde yaşadıkları şartları, beden dillerini, yüz ifadelerini, konuşma tarzlarını, hayata ve olaylara bakışlarını, yorumlarını, felsefelerini, farklı insanlarla kurdukları iletişimleri hayırlı bir merak içinde inceleyerek ve belli izleri sürerek daha iyi tanıyabilir, sevgimizi artırabilir, deneyim alış verişi yapabiliriz. Yalnızların ve dertlilerin kalplerindeki henüz açmadığımız ve okumadığımız sayfalara da böyle ulaşabiliriz. Kendimizin ve insan kardeşlerimizin ruhlarına yapacağımız iz sürme ve keşif yolculuğunda, düşüncelerimizi hızlı kullanmayı, seri düşünebilmeyi, geniş açılardan bakabilmeyi, belli bir noktada yoğunlaşabilmeyi, duyularımızı kullanmayı ve keskin-

leştirmeyi de öğreniriz. Karşımızdakiler, kendileriyle benzer prospektüslere sahip olduğumuz, ortak paydalarda birleştiğimiz, aynı özden yaratıldığımız insan kardeşlerimizdirler. Özümüzdeki ışığın izini sürmek adına önce kendimize harcayacağımız yoğun emek, aslında insanlara vereceğimiz emeğin karşıtıdır.

Geçenlerde kısa bir video filmi izledim. Filmde genç bir adam, sabah arabasıyla garajdan çıktığında her gün olduğu gibi mahalledeki çocuklardan biri kaykayıyla hızlıca arkasından geçiyor. Ve yine her sabah olduğu gibi ona çarpmaktan son dakika kurtuluyor. Zarar vermektan korktuğu için "artık bu çocuğun ailesiyle konuşmam gerek" diyerek yoluna devam ediyor. Trafik her sabahki gibi korkunç ve yollar tıkalı. Sabah kahvesini almak için arabasını zar zor bulduğu bir yere tam park edecekken bir hanım sürücü arabasıyla hızla gelip yerleşiyor. Kahve dükkânının içerisi de oldukça kalabalık ve insanlar sıra bekliyorlar. Yaklaşık 4.5 dakika sonra kendisine sıra geldiğinde önüne iri yarı bir adam atlayarak sırasını kapıyor. Sonunda kahvesini ısmarlıyor ama ne yazık ki, tezgâhtar biraz zaman alacağını ve beklemesi gerektiğini söylüyor. Sanılanın aksine çileden çıkmıyor, yine de kendince üzüntüsünü ve şanssızlığını belli edecek bir kaç kelime söyledikten sonra bir masaya oturuyor. Derken karşısına siyah gözlüklü bir adam dikilerek, eline bir gözlük kılıfı uzatıyor. İçinde adamın ondan takmasını istediği bir çift gözlük duruyor. Sorgulayan bakışlarla gözlükleri alıp taktığında inanılmaz bir şey oluyor. Kafede oturan kişilerin üzerinde onların nasıl bir ruh hali içinde olduklarını deşifre eden yazılar çıkıyor. Örneğin ilerideki kanepede tek başına gazete okuyan

orta yaşlı bir kadının üzerinde "Acı çekmekten korktuğu için insanlarla ilişki kuramıyor", hemen yanındaki genç adamın üzerinde: "Hayattan kopuk yaşıyor", sol taraftaki masada iki çocukla oturan bir kadının üzerinde ise: "Hayattaki amacı için mücadele ediyor" yazıyor. Bu özel gözlük sayesinde arkada tek başına oturan genç bir adamın hayatında tek bir kez bile gerçek dostluğu yaşamadığını, küçük oğlunu kafeye getirmiş olan bir babanın işinden yeni ayrıldığını öğreniyor. Tam bu sırada tezgâhtar ısmarladığı machiatto kahveyi özür dileyerek ona getirmek üzere yaklaştığında, madde bağımlılığı ile bir süredir mücadele ettiğini ve sıkıntı içinde olduğunu öğreniyor. "Buradan hemen çıkmam gerek" diyerek hızla dışarı fırladığında iri göbekli bir adama çarpıyor. Sol tarafında ise iki küçük çocuğu olan bir hanım içeri girmek üzereler. Genç kadının birisi bebek olan iki çocuğuna bakabilmek için iki işte birden çalıştığını, iri göbekli adamın ise sevgiye ihtiyacı olduğunu öğreniyor. Arabasına binmek için otoparka geldiğinde, kendisinin yerini alan kadın sürücüyü görüyor ve onun da yeni kaybetmiş olduğu bir dostunun matemini tuttuğunu öğreniyor. Böylece araba kullandığı sürece baktığı herkesin bir şekilde yardıma ihtiyacı olduğunu görüyor. Örneğin tek başına yürüyen bir kız çocuğun evden kaçtığını, arabasında giden bir kadının kocasıyla kavga ettiğini, yolda arabası bozulmuş bir adamın gerçekten kendisini arabasına alacak birisine ihtiyaç duyduğunu anlıyor. Sonunda evine geri döndüğünde ve gözlüğünü çıkarıp kılıfına koyacak iken, kaykaylı çocuk yeniden beliriyor. Bu çocuğun onunla ilgilenecek ve sevgi verecek birisine ihtiyaç duyduğunu okuyor ve hemen yanına giderek, onunla ilgilenmeye başlıyor. Böylece genç adam

işaretleri takip etmek üzere, hemen yakınındakinden başlamış oluyor. Diğer insanların yaşadıklarını bu denli anlayabilmek ve ruhlarındaki izleri takip edebilmek için ne böyle mucizevî gözlüklerimiz, ne de açılmış olan basiret gözümüz var.

Yaradaniımızın eşref-i mahlûkat diye tanımladığı, meleklerin ilk başta karşı çıktığı bu özel varlığı, önce kendimizden başlayarak bilmek, en sağlam izi sürmektir de aynı zamanda. Elbet ki bu tanıma ve bilme eylemi, karşımızdakinin ciğerini okumak gibi iddialı ve üstünlük kurucu bir eylem olmamalı ve hakların geçmesi ya da yenmesi söz konusu olduğunda bile, için için hakkının teslim edilmesini arzu eden bir gönülle değil, tümüyle duygudaşlık kurularak yapılmalıdır.

Modern dünyada insanların beden dilini okumak çok önemlidir. O kişinin karşımızda sergilediği beden dili, el ve ayak hareketleri, mimikleri, gözlerini hangi yöne bakarak konuştuğu, ses tonu, konuşmasındaki tonlamalar o kişiyi tanımada önemli ipuçları verdiğinden dolayı, her hangi bir iş görüşmesinde başarılı olmanın anahtarı olarak beden dilini başarıyla kullanmayı öğreten kitaplar yazılmıştır. Bu tarz bilgiler kolaylık sağladığından ve kanıtlanmış olduklarından dolayı da elbet ki değerlidirler. Bununla birlikte çoğu yazılan kişisel gelişim kitapları gibi, sahip olunması gereken iz sürücülüğü ehliyetinin (!), girilen ortamlarda, iş hayatında, arkadaşlar arasında güçlü olmayı kazandıracığı varsayılmaktadır. İnsanlar tüm kişisel gelişim metodları gibi üstün başarıya ve bunun getireceği mutluluğa odaklanırken, merdivenlerini yanlış duvara yasladıklarını unutabilmektedirler.

İnsanları ne derece iyi tanıyabileceğimizle ilgili sosyal psikolojinin yapmış olduğu ilginç çalışmalar da vardır. Bunlardan birisi Nedensellik Yükleme Hatasıdır ki bu çalışmada insanların davranış ve tutumlarının nedenlerini açıklama ve yorumlama süreci anlatılır. Sosyal nörobilim alanındaki yeni araştırmalar, biz insanların karşımızdaki insanı o davranışa yönlendiren şartlara bakmaktan ziyade kişinin kendisine ve zihinsel haline baktığımızı ortaya koymaktadır. Bu eğilim - yani karşıdaki kişinin içinde bulunduğu durumun etkisi gözardı edilerek, sadece mizacına-ve ruhsal özelliklerine göre davranış sergilediğini varsaymak - yorumlamaların temelden hatalı olmasına neden olur. Bu tarz yorumlar, o davranışı sergileyen kişinin karakterinin nasıl olduğuyla daha çok ilgili olduğundan, davranışı oluşturan şartların gözardı edilmesine neden olur. Örneğin bir toplu taşıma aracında başını önüne eğmiş, kendi başına sessizce oturan bir kişi onu gözlemleyenler tarafından içe dönük ve yalnız bir kişi olarak tanımlanabilirken, belki de bu tarz yerlerde olması gereken "sosyal norma" uymak isteyen birisidir.

Olaylara nedensellik atfetme sürecimiz önemlidir, çünkü atfettiğimiz nedenler bizim duygusal olarak karşımızdaki insanı yorumlamamıza, anlamlandırmamıza, sebep olur; insanlar hakkındaki düşüncelerimizi, onlarla nasıl ilişki kuracağımızı, onlara karşı davranışlarımızı etkiler. Nedensellik yükleme hatasıyla ilgili çalışmalar Fritz Heider ile 20.yy ' da başlamıştır. Günlük hayatımızda genellikle yorumlarımızın altında yatan süreçlerin farkında olmasak da hepimiz karşılaştığımız olay ve insan davranışlarına nedensellik yükleriz. Karşılaştığımız olay ve insan

davranışlarının bazılarını içsel nedenler, bazılarını dışsal nedenler atfederiz. İçsel neden atfederken genellikle kişinin kişilik özelliklerine, içsel süreçlere dikkatimizi veririz. Dışsal atıfta bulunurken ise davranışın nedenlerini çevresel koşullara, kişinin dışındaki özelliklere bağlarız.

İçinde bulunduğumuz şartların veya durumların küçük ya da büyük etkileri vardır üzerimizde. Bize hep başkalarının çarlığında yürümedikçe, onun hakkında bir yargıda bulunmamamız öğütlenmiştir. Buna rağmen bizler, o kişilerin içinde buldukları durumları bilmeksizin onları kolayca yargılamayı seçeriz değil mi? Örneğin yolda yürürken ayağı takılıp sendeleyeni kişiye "Ne kadar da dikkatsiz biriymiş" diye algılamak, yaptığı davranışın kişiliğinden kaynaklandığını düşünmek de nedensellik yükleme hatasıdır. Çünkü böyle bir durumda çevresel şartların ne olduğunu iyice incelemeyen ve elimizde yeterli veri olmadan kişinin kişiliği hakkında veri elde ettiğimizi düşünürüz. Nedensellik Yükleme hatasına, günlük hayatımızda pek çok defa rastlayabiliriz. Örneğin bir otobüs şoförü, bir duraktan otobüsün geçip geçmediğini kendisine sorduğumuzda bize biraz kızarak cevap verirse, biz onun çok kaba bir insan olduğunu, yardımseverlik ve kibarlıktan nasibini almamış olduğunu düşünebiliriz. Onun kötü kişilik özelliklerini içimizden sayarken İstanbul trafiğinin ne kadar kötü olduğunu, o gün trafiğin sıkışık olması, bizden önce bu şoförün karşılaştığı pek çok yolcunun da aynı soruyu ona sorduğunu, hatta bazı yolcuların tüm stres ve sıkıntılarını bu şoförden çıkarmak için yer aradıkları gibi diğer çevresel ve sosyal şartları gözden kaçırsak, böyle bir yükleme hatası yapmış oluruz.

Nedensellik Yükleme Hatası kavramı, ülkenin bir bölümünün gelişmemiş olmasını coğrafi koşullara, ekonomi politikalarına bağlamak yerine, orada yaşayan insanların kişiliğine bağlama eğilimini de açıklar. Kişilere takındığımız yanlı tutumlar onlara karşı davranışlarımızı da etkiler. Araştırmacılar, bazı doğu kültürlerinde var olan inanç kültürü nedeniyle, insanların durumlara daha fazla yükleme yaptıklarını söylemektedirler.

Örneğin, gazetelerdeki cinayet haberlerine baktığımızda, Birleşik Devletler gibi kültürlerde haber, cinayet sanığının kişilik özelliklerine odaklanma eğilimindedir. Hindistan gibi ülkelerde ise, haberler daha çok kişinin cinayet işlemesine yol açmış olabilecek duruma odaklanma eğilimindedir. Demek ki, insanların bireysel ya da kolektif olarak adlandırılan kültürlerde yaşaması onların bu hataya eğimli olup olmamalarını etkilemektedir. Daha çok bireysel olarak bilinen Batı kültürlerinde davranışlar daha kişisel özelliklerle açıklanırken, batı dışındaki ülkelerde durumsal şartlar daha fazla dikkate alınmaktadır. Bu yüzden batı kültürünün bireysellik vurgusu göz önüne alınınca nedensellik yükleme hatasının daha fazla yapıldığı gözükmektedir.

Yapılan hatanın temelinde, otomatik olarak gözlemlenen davranışı insanı karakterize etmek için kullanmak yatmaktadır. Böylece durumsal şartları ve sınırlandırmaları düşünmek için fazla enerjiye ve emeğe gerek olduğu için, işin biraz kolayına kaçmaktayız.

Ayrıca insan kendisini ve başkalarını farklı perspektiften gözlemlemektedir. Başka insanları değerlendirirken kişiyi

dikkatimizin merkezine alıp, onun özelliklerine dikkat etmekte, ama buna karşın kendimizi değerlendirirken çevresel şartları daha fazla öne getirmekteyiz.

Kendimizi karşıımızdaki insanlara göre daha uzun süredir gözlemliyor oluşumuz, kendimizin davranışının duruma göre değişebileceğini anlamamıza sebep olur. Karşıımızdaki insanı ise daha yeni tanıyoruz ve ilk dikkatimizi çeken özelliklere göre yorumlarız. Ayrıca herkeste, görmek istediği ve kendisini güvende hissetmek istediği adil bir dünya özlemi vardır. Bu görüş de, insanların hatalarını kontrol edilemez durumsal şartlardan çok, içsel süreçlerde aramaya ve nedensellik yükleme hatası yapmamıza yol açar.

Bir insanı gözümüzün ucuyla ya da bir bakışta bilir hale gelmek onu kendimizce belli bir rafa koymamız anlamına da gelmemelidir. Her türlü kibirden sıyrılmış olarak, salt insan olduğu için sevgi gözüyle bakarak, gözlerinden ruhuna inmek, sergilediği davranışların temelindeki nedenleri kavramak, ona eğer isterse, saygıyla ve incitmeden el uzatmak hayırların en güzeli-dir.

İşaret her zaman vardır. Görmek istemek yetecektir.

Yararlanılan Kaynaklar:

<https://www.psychologytoday.com>

Myers, David G., Exploring Social Psychology, New York: McGrawHill, 2012, 6th edition

<http://www.guncelpsikoloji.net/nedensellik-yukleme-attfetme-nedir/>

<http://www.dogabilim.ankara.edu.tr/eeiz.htm>

Karanlığın İşlevsizliği

Kryon Celsesi,
 Medyum: Lee Carroll,
 Çeviri: Necati Tarıman
 14 Kasım 2015, Cusco, Peru

Bu celse Paris'te vuku bulan terör saldırılarının ertesi günü,
 İngilizce ve İspanyolca olarak gerçekleştirilmiştir.

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. Bugünkü celsede çeşitli enerjiler var. Bugün normal yoldan söylenmeyen birçok şey "Üçüncü Dil" aracılığı ile dile getirilecektir. Bugün size vereceğimiz mesaj herkes içindir. Burada bulunanlarla birlikte yakın veya uzak gelecekte dinleyen ve okuyan herkese hitap etmektedir.

Şu anda Peru'dayız ve Kundalini Turu adı verilen İnsan macerasının sonuna geldik. Kundalini macerası terimi insan bedeninin bir özelliğine atıf yapacak şekilde bir metafor olarak kullanılmaktadır.

Gezegende yeni bir bilincin doğumunu ve aynı zamanda her şeyde bir yeniliğin birlikte yaratılışını temsil etmektedir. Bir çocuğun doğumu çok özel bir durumdur ve bir son değil, bir başlangıç olarak görülür. Doğum dramatik ve üzücü bir şey olarak görülmez. Oradaki potansiyel nedeniyle gezegende yeni yaşam kutlanmaktadır. Yukarıda verilen terimdeki mecazi anlam budur.

Bu mesajın zamanlamasını iyi anlamamız gerekmektedir. Biz bir grup olarak şu anda burada oturuyoruz ve çok kısa süre önce çok önemli bir olay oldu.

İnsanların insanlara neler yapabileceklerini görünce tüm gezegenin şefkatinin işin içinde olması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Fransa'da bir gün önce gerçekleşen saldırılar hepimizin ve herkesin nefesinin kesilmesine yol açtı. Şefkat şu anda tazedir. Bu anlamsız ölümler için dökülen yaşlar henüz tazedir. Bu olay yüzünden çok büyük ıstıraplar var ve birçok yaşam sonsuza kadar değişecektir. Peki, sizin bu olaya tepkiniz nedir? Önümde Şefkat Sunağı adı verilmiş bir masa durmaktadır. Oda yaşlı ruhlarla doludur. Yaşlı ruhlar duygusal açıdan kolay etkilenirler ama onlarda başka bir şey daha var. Şimdi bir süre bu konu üzerinde durmak istiyorum. Buna ilaveten herkesin bir şeyi düşünmesini istiyorum.

Tepkiniz Nedir?

Sevgililer, orada oturmakta olan bir İnsan Varlığı olarak çevrenizde olan herhangi bir şeyi etkileyebilir misiniz? Siz enerji alıcısı mı, enerji vericisi mi yoksa her ikisi birden misiniz? Gezgende yaşayanların çoğu kendilerini alıcı olarak hissederler. Onlar çevrelerinde olan şeylerin mağdurları olurlar. Kendi bilinçlerini kullanarak çevrelerinde olup biten şeyleri bir şekilde etkileyebilecekleri fikri bu kişilere tümüyle yabancıdır ve böyle bir şeye inanmazlar. İşte bizim sözünü ettiğimiz değişim burada devreye girmektedir. Daha önce insanlardaki farkındalık seviyelerinden söz etmiştik ama artık bu bilgiyi sadece anlamakla kalmayıp, kullanmaya başlamanızı da istiyorum. Bu zamanda yaşlı ruhlarda çok büyük enerji ve güç vardır.

Haberleri gördünüz mü? Ümitsizlik ve dehşet içinde yollara dökülmüş ve çaresizlik içinde ellerini ovuşturanlar var. Elleri taşıdıkları posterlerde "İşte gördünüz mü? Eski kehanetler gerçekleşiyor. Son yaklaştı. Sonun işaretleri artık her tarafta" diye yazan insanları görebilirsiniz. Onlar için haberlerim var. Gerçi onlar çevrelerinde olan her şeyin mağduru ve kurbanı olduklarını hissettikleri için bu söylediklerimi tam olarak anlayamayabilirler ama ben yine de söyleyeceğim. Aslında son çoktan geldi ve gitti. Şimdi artık yeni başlangıç dönemindeyiz, yani sonu takip eden yeni başlangıç dönemi.

Gücünüz

Önümde oturmakta olan yaşlı ruhlara şefkatli eylem zamanının gelmiş olduğunu söylüyorum. Benzer düşüncelere sahip olan ve enerji aktarıcı olduklarını bilen küçük bir grup İnsan geride kalan ve olaydan en olumsuz şekilde etkilenenlerin yeniden huzura kavuşmalarına yardımcı olabilir. Şimdi kucaklanmaya ve sarılmaya ihtiyaç duyan, olan şeylere inanmakta zorluk çeken pek çok insan var. Kendilerini kötülüğün mağduru olarak görüyorlar ve siz bunu değiştirebilirsiniz!.. Bunu Güney Amerika gibi çok uzak bir bölgeden bile değiştirme imkânına sahipsiniz. Mesafe çok doğrusal bir kavramdır ve esas olarak herhangi bir anlamı da yoktur. Bu insanların isimlerini bile bilmenize gerek olmadan buradan onlara uzanabilir ve onları Tanrı'nın ihtişamı ve huzuruyla sarmalayabilirsiniz.

Ruhlar ebedidir ve asla ölmezler. O insanların bunu anlamalarına yardımcı olun. Hiçbir şey söylemeden onları dinleyin ve kucaklayın. Olması gereken şifanın bir parçası olun şimdi. Sizler vericisiniz ve yaşlı ruhlar bunu çok iyi becerirler. Tam şu anda yapmanızı istediğim şey budur. Okula yeterince uzun süre devam ettiniz ve artık mezun olmanızı ve öğrendiklerinizi eyleme dökmeyi istiyorum. Tanrı içinizdedir. Şimdi bu enerjiyi keder ve acılarının biraz da olsa azaltılabilmesi için bu şefkate ihtiyacı olanlara aktarın. Ne olduğunu veya neden olduğunu bilmeseler de, kayıplarına rağmen kendilerini bir şekilde daha huzurlu hissedeceklerdir. Çok daha sonra perdenin diğer tarafında olan ruhlar olarak bir araya geldiğinizde, size bakan ve "O gün seni hissettim. O sendin Teşekkür ederim!" diyecekler. Bunu onlar için yapabilir misiniz?

Bu mesajın ilk bölümüydü ve size söyleyebileceğimiz en önemli şeydi. Artık bundan böyle gezegende olup durmakta olan şeylerin bir parçası olmanızın sadece bu sandalyelerde oturup bu kavramları dinlemekle yetinemezsiniz. Eylem zamanı gelmiştir.

Karanlık Tehdit Burada

Yıllardır size karanlık ve aydınlığın yeniden ayarlanması ile ilgili mesajlar veriyorum:

(*)"Bu hareket içinde uygarlığın bekâsı veya yok olması söz konusudur ve sizler işaret noktasını geçtiniz. Bu aslında pek çok kişinin asla olmayacağını söylediği

bir uyumlanmaydı. Böylece sizler beşinci kez bu fırsatı elde ettiniz ve sevgili varlıklar artık dünyada potansiyel barışa doğru yola çıktınız. 23 yıl önce size bunun olabileceğinden ve bunun olması için güçlü potansiyellerinin varlığından söz etmiştik. Şimdi artık değişim geldi ve etrafınızda olan her şey bununla boğuşma halindedir. Şunu tekrar tekrar söyleyeceğim. Karanlığın o eski enerjisi zor ölür. Sahip olduklarını sürdürebilmek için haykırarak savaşır ama yine de bu savaş onun yok olmasıyla sona erecektir. İşte şimdi sözünü ettiğimiz enerji budur ve konumuz da karanlıkla aydınlık arasındaki insan bilincinin dengesidir." (Kryon, Şubat 2012, San Antonio - Teksas (**))

Bir yıldan daha uzun süre önce gerçekleştirdiğimiz celselerde yaptığımız öngörülerde gelmekte olan değişimin sizin beklentilerinizden çok farklı olacağını söylemişim. (**) Bu gezegende toplanmakta olan bir karanlık var ve size bunun artacağını söylemişim. Bu aslında sizin yaktığınız ışığa karşı verilen tepkidir. Karanlık, eski enerjide kendi yaşamı için savaşmaktadır. Karanlık bilinç her zaman gezegende hâkim olmuştur. Yolsuzluk ve açgözlülük ile umursamaz ölüm eski İnsan tabiatının eğilimini temsil etmiştir. Şimdi birdenbire gündönümlerinin deviniminde bu kehanetler gerçekleşmeye başlamaktadır. Kadim yerli halkların takvimlerinde bu öngörülmüştü ve gerçekten de oldu.

Mecaz çok açıktır. Işık açılmaya ve ortalık aydınlanmaya başlıyor. Bu artan farkındalık için bir mecaz olarak kullanılır.

(*) "Karanlık ve Aydınlığın Yeniden Ayarlanması."

(**) "Karanlığın Esinlemeleri"

maktadır. Yıllar önce gerçekleştirdiğimiz bir celsede size: " Herkesin herkesle konuşabildiği bir ortamın varlığında sırlar olamaz" dedik. Bunu söylediğimizde henüz internet yoktu ama şimdi artık ne demek istediğimizi biliyorsunuz. Bu teknoloji aslında sizin karanlıkla mücadelelenizi sağlayacak ve kolaylaştıracak bir âlettir. Size bunu biraz sonra göstereceğim. Ama bu söylediklerim size imkânsız gibi görünebilir. Bu konuda sizi uarmak isterim. En iyisi en baştan başlayayım.

Korku Senaryoları

Değişim geldi çattı ve karanlık toplanmaya başladı. Tüm bu olayların gerçek anlamı hakkında hiçbir fikirleri olmayanlar bu aşamada korkularını yansıtmaya başladılar ve bundan sonra sık sık, "İşte son geliyor. Bunu biliyorduk" Gezegende bir ırklar savaşı olacak" şeklinde söylemler duyacaksınız. Bu tam anlamıyla doğrusal düşünüş ve davranıştır. Bu işler daha önce de yapılmıştı gezegende. Aslında ırklar arasında soykırım çok eski enerjidir ama şimdi olan bu değildir.

Başkaları ise bunun bir dinler arası savaş olduğunu iddia edeceklerdir. Bu iddiayı öne sürenler milyarlarca Hıristiyan'la birlikte milyarlarca Müslüman olduğunu ve arada da Yahudilerin bulunduğunu ve bunun dinsel savaşın göstergeleri olduğunu söyleyeceklerdir. Size tüm söylemlerin bütünüyle doğrusal düşüncenin eseri olduğunu söylüyorum. Akılda tutulması gereken husus bu tip olayların oldum olası hep yaşanmış olduğudur. Bu geze-

gende gerçekleşen savaşların hemen hepsinin Tanrı adına yürütülmüş olduğunu bilmiyor musunuz? Bunların hepsi doğrusallığın göstergesidir ama aslında olan bu değildir.

Bundan böyle daha önce hiç deneyimlememiş olduğunuz bir değerler dizisi ile daha farklı bir şey göreceksiniz. Gezegende ilk kez sınırları, ülkesi ve hattâ ortak dili olmayan bir ordu ile karşı karşıyasınız. Bu karanlığın ordusudur ve güzellik, dürüstlük, aydınlık, özgürlük, sevgi ve yüksek titreşimli düşünce adına ne varsa hepsiyle savaşacaktır. Şimdi bana "Tüm bunlar ışığın yenedünya enerjisine nasıl uyabilir Kryon?" diye sorabilirsiniz. Bunu birkaç şekilde izah edebilirim. İlki, insanların özgür iradeye ve serbest seçim hakkına sahip olmalarıdır.

Karanlığın yaşamını sürdürmek için canını dişine takarak savaşıyor olması sizin için gerçekten bir şok olabilir mi? Karanlık her şey üzerinde, ama en çok da para üzerinde mutlak kontrolü temsil eder. Karanlık kaybettiğinde, ekonomiler bile altüst olacaktır. O zaman yeni sistemleri herkesin çıkarına olacak şekilde ortaya çıkarmak daha kolay olacaktır. Karanlık var olduğu sürece ayrılığı ve kontrolü temsil eden eski enerji için savaşacaktır. Karanlıkta yolsuzluk ve açgözlülük varlıklarını kolayca muhafaza edip geliştirebilir. Işık olduğunda bu mümkün değildir. Sevgili varlıklar, bunların din ile hiçbir ilgisi yoktur. Burada söz konusu olan aydınlık ile karanlık, yeni ile eski arasındaki çatışmadır. Yeni enerji için savaş artık başlamıştır.

Size tartışmaya açık bir şey söylemek istiyorum. Karanlık akıllı değildir. Şöyle bir benzetme kullanabilirim. Karanlık olan herhangi bir alanı ışıkladırırsanız, orada nasıl davrandığınız ve hareket ettiğiniz konusunda daha hassas olmak zorunda hissedersiniz kendinizi.

Aydınlıkta daha mantıklı işler yapmaya çalışırsınız ve etrafınızı görebildiğiniz için nereye gittiğiniz konusunda korkuyu üstünüzden atarsınız. Ortalık aydınlıkken dürüstlük daha kolaydır. Çünkü artık sizi tehdit eden kimse yoktur. Köşe bucakta ne var, ne yok görebilirsiniz. İnsanlar arasındaki benzerlikleri daha kolay fark edebilirsiniz. Karanlıkta iken makul olan şeyler öyle değilmiş gibi görünebilir. Aslında o karanlığın işlevsizliğini söyleyebilirsiniz. Ayrıca karanlığın aptal olduğunu bile öne sürebilir, haklı da olursunuz.

Size bir soru sormama izin verin. Etrafında bir sürü arının uçtuğu bir arı kovanı gördüğünüzü düşünün. Her nedense arıların özgürce vızıldayıp gelip gitmeleri hiç hoşunuza gitmiyor ve elinize koca bir sopa alıp arı kovanına vurmaya başlıyorsunuz. Bunun akıllıca bir hareket olduğunu düşünüyor musunuz? İşte şu anda olmakta olan tam da budur ve yine olacaktır. Karanlık ordu işlev bozukluğundan mustarıptir ve dolayısıyla nelerin geldiğini görmemektedir. Onun için de arı kovanına çomak sokmaya devam edecektir. Üstelik bunu dünyanın her tarafında yapmaya çalışacaktır ama her seferinde kendisini daha fazla açığa çıkardığını ve arıların birleşip safları sıkılaştırdığını çok geç fark edecektir. Aslında karanlık böyle davranarak arıları korkutabileceğini

düşünmektedir. Ona göre bu durumda arılar dışarı çıkmayacaklar, korku ile sinip içeride kalmayı seçeceklerdir. İşlev bozukluğu olduğunu söylemiştik!

Artık Tarafsız Kalmak Yok

Size yıllar önce başka bir kehanet daha söylemiştik. O zaman yeni enerji geldiğinde artık kimsenin tarafsız kalmayacağını söylemiştik. Bundan böyle oturup olayı izleyebilecek olan hükümet olamayacaktır çünkü hepsi işin içine girmiş olacaktır. Karanlığa karşı savaşım savaşmayacakları konusunda ciddi bir karar vermek durumunda kalacaklardır. Karanlığa karşı savaşmamayı seçenler karanlık ordu karşısında savunmasız kalacaklardır. Bu bilgiyi size yıllar önce vermiştik. Sonunda karanlık ordunun ortadan kaldırılması için tüm hükümetler ve herkes müdahil olmak zorunda kalacaktır. Karanlık ordu arı kovanına çomak soktuğunda tarafsız olanlar aşağıya çekilecekler, karanlığı ve aydınlığı açıkça ayırt edebilecekler, karar vermek zorunda kalacaklardır.

Karanlık ordu eylemleri nedeniyle kendi yok oluşunun tohumlarını atmaktadır. Çünkü aydınlığı anlayamamaktadır. Aslında onun anladığı bir tek şey vardır: Korku... Bu çok eski enerjidir. Bu paradigmaya göre "Eğer insanları korkutabilirsen, her savaşı kazanırsın" Bu çok eski enerji bilincidir ve eğer kurbansanız doğruluk payı büyüktür. Buna karşılık, eğer ışık aktarıcıysanız, o zaman bundan etkilenmezsiniz. Bununla birlikte, karanlık ordunun ortadan kaldırılması isteniyorsa, gezegendeki herkesin işbir-

liği yapması ve elini taşın altına koyması gerekecektir.

Para Karanlığın Motorunun Yağıdır

Karanlık orduyu yok etmek için geze-
gendeki herkes, tarafsızlıktan çıkmak
zorunda kalacak. Size daha önce bunun
nasıl yapılacağını söylemiştik. Siyaset-
çiler tabii bunları duyunca gözlerini
devireceklerdir. Hükümetlerin içinde yer
alan ve işlerin nasıl yürütüldüğünü bilen-
ler de gözlerini devireceklerdir. Karanlık
orduyla ölüm olmadan ortadan kaldırıla-
bilirsiniz. Karanlık ordu yöneticilerinin
kaybetmekten en fazla korktukları şey
paradır. Eğer karanlık ordu mensuplarının
masasına yiyecek, cebine para konamaz
ve eline silâh verilemezse, o ordu işe
yaramaz hale gelecektir. Eğer yiyecek ve
para temin edilemezse veya ortada işleri
organize edecek kişiler olmazsa, size
karanlık ordunun en karanlık mensub-
unun bile pırlıyı pırtıyı toplayıp gideceğini
garanti ederim. Bazıları paranın nereden
geldiğinin veya finansmanı yapanların
bilinmiyor olması nedeniyle bunun
olanaksız olduğunu iddia etmektedirler.
Ben de size kaynakların meçhul filan
olmadığını söylüyorum, hattâ kaynaklar
gayet iyi bilinmektedir. Bu paraların
büyücek bir bölümü fethedilen topraklar-
daki kaynaklardan elde edilmektedir.
Ama tamamı buradan gelmemektedir.
Yakında fethettiği toprakları kaybetmeye
başlayacak ve bu yüzden de başka kay-
naklardan para temin etmek zorunda
kalacaktır. Eğer bu gelir kaynakları
tümüyle açığa çıkarılırsa - şu anda bunu
işitmeye ihtiyaç duyanlar var- kamuoyu

bağlamında bu çok büyük bir fark yarata-
caktır, çünkü insanlar çok olacaktırlar.

Şimdi biraz politikacılara hitap etmek
istiyorum. Politikacılar başka ülkelerin
siyasetçileri ve müttefiklerin temsilcileri
ile masaya oturup müzakereler yapmak-
tadırlar. Bu insanların bazıları bir taraftan
etrafına gülücükler dağıtırken, diğer
taraftan karanlığı finanse etmektedirler.
Zira savaş çok para kazanmanın en
önemli yoludur. Bu durum yıllardan beri
bu şekilde devam etmektedir ama uzun
süre böyle süremez. Bir gün siyasetçi-
lerin bilmelerine rağmen buna göz yum-
muş, çanak tutmuş ve desteklemiş olduk-
ları ortaya çıktığında bu kişiler, isteme-
seler de sorumluluk üstlenmek durumun-
da kalacaklar ve kaçınılmaz olarak hesap
vermek zorunda olacaklardır.

Partnerim (Lee) Amerikalı olduğu için
şimdi de Amerikalılara hitap etmek isti-
yorum. Şimdi size bir şey söyleyeceğim
ve buna inanamayacaksınız. Zorluklarla
kazandığınız vergi fonlarının çoğu karan-
lık ordunun kasasına gitmektedir ve
hükümetiniz içinde bunlardan haberdar
olanlar vardır. Size çözümü birkaç
kelimeyle vereceğim: Uluslararası, şeffaf
ve adli muhasebe!.. Uluslararası, şeffaf
adli muhasebe!.. Artık karanlığa sağlanan
kaynakların ortaya çıkarılıp temizlik
yapılmasının zamanı gelmiştir. Bu karan-
lık ordunun savaşma kabiliyetini önemli
ölçüde sekteye uğratacaktır. (***)

Sizlere bir uyarıda bulunmak istiyorum.
Yetkili makamları işgal edip de durumu
bilmelerine rağmen buna engel olmak

(***) O günlerde tam da bunun için bir dilekçe dolaşıma sokulmuştu

için parmaklarını bile kıpırdatmayanların günleri sayılıdır. Işık onları açığa çıkarcaktır ve onlar kaybedenlerden olacaktır. O nedenle onlar için en iyi çözüm şimdiden doğru tarafta yer almalarıdır.

Bu fazla mı iyimserlik olmaktadır? Aşırı basit bir çözüm müdür? Dünyanın bir şekilde bir araya geleceğini ve şu anda paradan örülmüş kozaları içinde yan gelip yatmakta olan karanlık taraf mensuplarının altlarındaki halinin çekileceğini düşünmek. Çok idealistçe bir tavır mı oluyor acaba? Bu halıyı onların altından çekmek gerçekten olanaklı olabilir mi? Bunu merak ediyor, gerçekten cevabı bilmek istiyorsanız, durup dururken ortaya çıkacak bir jokeri gözleyin.

Eğer bu söylediğim yapılabilsen, Paris'te gerçekleştirilmiş olan o saldırıyı değiştirir miydi? Ne de olsa orada karanlık ordunun bizzat kendisi değil, sadece birkaç militanı yer almıştı. Ancak sorunun cevabı yine de "evet" olacaktır. Çünkü az sayıdaki o militanlar çok sayıdaki diğerlerinin emrindeydi ve onlar tarafından eğitilmişlerdi. O kişiler o orduyu sağlam bir yer edinmiş bir çekirdek olarak gördüler ve o temele dayalı olarak iş görebileceklerine güvendiler. Eğer o çekirdek olmazsa, amaç da olmaz. O zaman etrafa dağılmış olanlar kendi başlarına kalırlar ve destek olmadan kaybolup giderler.

İşi asıl yapacak olanlar bu odada bulunanlar değil, bu mesajı dinleyen ve okuyanlardır. Bu celseyi daha sonra dinleyip okuyanlar Kryon veya medyumluk

yoluyla kanallık yapmaya tam olarak inanmıyor bile olabilirler ama bunu duyduklarında benim haklı olduğumu ve doğruları söylediğimi bileceklerdir. Bu karanlık bir mesaj değildir. Bu bir ışık mesajıdır. Başlangıç burada. İşler değişmeye başladı. Şu anda bile sizler değişime tanıklık ediyorsunuz.

Gelecekte bu tip olayları ve böylesine şer amaçlı örgütlenmiş grupları asla görmeyeceğiniz günler gelecektir. Bugün size aslında neşeli bir mesaj veriyorum. Dünya nihayet bir araya gelip ortak akli çalıştırarak gidişin yönünü tespit edecektir ve bu durum tarihin hafızasında yerini alacaktır. İşler şu aşamada hiç de kolay değildir. Bu varoluş paradigmasını değiştiriyor.. Sıradan insanlar, hükümetler ve ticaret ve sanayi erbabı bu savaşın onları birinci derecede etkilediğini ve bu savaşın kazanılması gerektiğini anlamaya başlayacaklardır. Peki, sizin tepkiniz nedir?

Ben sizlerin dün (Paris'te) yaşamını kaybetmiş olan insanları anlamanızı, onları sevmenizi ve tebrik etmenizi istiyorum. Daha önce de söylemiş olduğum gibi, onlar artık perdenin bizim tarafındalar ve onlar iyiler. Şimdi onlar sizlere doğru bakıyorlar ve "Biz üstümüze düşeni yaptık. Şimdi sıra artık sizde" diyorlar. Onların hepsi kısa sürede gezegene dönecekler ve gezegende bu değişim zamanında sizlerin yaratmakta olduğunuz ışığın güzelliğine katılacaklar. Bana inanın. Son zaten oldu. Bu başlangıç. Ben yapılanları gördüğüm için insanlara tutkun olan Kryon'um.

Ve öyledir. KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:
Adres:
Posta Kodu:
İlçe:
İl:
Tel:

2016 yılı için tek dergi fiyatı: 8.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 90.00 TL

Yurt dışı 110.00 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com